

จดหมายฝากของเปาโล

ผู้เป็นอัครทูต

ถึงคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปี

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์

(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเป็พดิสอิสระ)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

(พันธกิจของคริสตจักรเป็พดิสนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ คร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายชื่อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

จดหมายฝากของเปาโล

ผู้เป็นอัครทูต

ถึงคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปี

บทนำสู่ฟิลิปปี: ตามที่ชื่อกล่าวไว้ชัดเจน เปาโลผู้เป็นอัครทูตเป็นผู้แต่งจดหมายฝากฉบับนี้ เราไม่ทราบแน่นอนว่าจดหมายฝากฉบับนี้ถูกเขียนขึ้นเมื่อไรเพราะมีผู้เสนอปีที่เขียนแตกต่างกันไป อย่างไรก็ตาม เห็นได้ชัดว่าเปาโลเขียนจดหมายฝากฉบับนี้ขณะถูกจำคุกอยู่ที่กรุงโรม ซึ่งน่าจะเป็นการจำคุกครั้งแรก ปีที่เขียนจึงน่าจะเป็นราวๆ ค.ศ. 64 สาเหตุที่เปาโลเขียนจดหมายฝากฉบับนี้ก็เพราะของช่วยเหลือมิชชันนารีจำนวนมากที่คริสตจักรที่เมืองฟิลิปปีส่งไปช่วยท่านที่กรุงโรม เราไม่ทราบชัดเจนว่าของช่วยเหลือนี้เป็นเงินหรือสิ่งของ อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าพวกเขาได้ส่งของขวัญจำนวนมากมาให้แก่ท่าน ดูเหมือนว่าคริสตจักรได้ส่งของขวัญนี้มา กับเอปาโฟรดิตัสซึ่งเห็นได้ชัดว่าเป็นศิษยาภิบาลของพวกเขา เปาโลได้ก่อตั้งคริสตจักรนี้ในช่วงการไปรับใช้รอบแรกในแคว้นมาซิโดเนีย ดู กิจการ 16

จดหมายฝากฉบับนี้ไม่ได้พูดถึงปัญหาร้ายแรงใดๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องหลักคำสอนหรือเรื่องหลักปฏิบัติและเป็นจดหมายฝากที่อบอุ่นที่สุดและเป็นกันเองที่สุดฉบับหนึ่งของอัครทูตท่านนี้ บางคนเสนอว่าข้อที่เป็นกุญแจสำคัญคือ 1:21 “เพราะว่าสำหรับข้าพเจ้านั้น การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ และการตายก็ได้กำไร” มันเป็นถ้อยแถลงอันเป็นแบบฉบับของชีวิตคริสเตียนตลอดชีวิตคริสเตียนนี้เราพุ่งเป้าที่พระคริสต์เป็นหลัก

*****

ภาพรวมของฟิลิปปี 1: หลังจากออกความเห็นกริ่นนำแล้ว อัครทูตท่านนี้ก็เปิดใจของท่านออกต่อพี่น้องชาวเมืองฟิลิปปี ท่านอธิบายถึงเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นกับท่านที่กรุงโรมและความมุ่งมั่นของท่านที่จะปรนนิบัติพระคริสต์ต่อไปไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น บทนี้ปิดท้ายด้วยการที่เปาโลหนุนใจพวกเขาให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและไม่ท้อใจไปกับการต่อต้านที่ทวีขึ้นต่อความเชื่อของคริสเตียน

ฟป 1:1 เปาโลและทิโมธี ผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์ เรียน บรรดาวิสุทธิชนในพระเยซูคริสต์ ซึ่งอยู่ในเมืองฟิลิปปี ทั้งบรรดาศิษยาภิบาลและผู้ช่วย ในฐานะเป็นธรรมเนียมในสมัยนั้น เปาโลระบุว่าท่านเป็นผู้แต่งจดหมายในตอนต้นของจดหมายฝากฉบับนี้ เพื่อร่วมงานของท่านที่อยู่ด้วยขณะที่ท่านเขียนจดหมายฝากฉบับนี้คือ ทิโมธี (ทิโมธีเป็นชื่อภาษากรีก) เขาได้รับความรอดขณะที่ท่านไปประกาศที่เมืองลิสตรา ต่อมาเขาได้เติบโตขึ้นอย่างมากในองค์พระผู้เป็นเจ้าและได้กลายเป็นผู้ช่วยของเปาโล หลังจากนั้นไม่นาน ทิโมธีก็จะกลายเป็นศิษยาภิบาลด้วยความสามารถของเขาเอง เปาโลจึงเรียกตัวท่านเองและทิโมธีว่าเป็น “ผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์” จดหมายฝากฉบับนี้จึงถูกเขียนถึง “บรรดาวิสุทธิชนในพระเยซูคริสต์ ซึ่งอยู่ในเมืองฟิลิปปี” คำที่แปลว่า บรรดาวิสุทธิชน (*ฮาเกออส*) มีความหมายตรงตัวว่า ‘บรรดาผู้ที่บริสุทธิ์’ มันจึงเป็นคำเรียกคนเหล่านั้นที่ได้รับความรอดแล้ว ที่เจาะจงยิ่งไปกว่านั้นก็ถือว่า วิสุทธิชนเหล่านี้เป็นผู้ที่อยู่ “ในพระเยซูคริสต์” ที่เมืองฟิลิปปี พวกเขาเป็นสมาชิกของคริสตจักรที่นั่น

เปาโลยังกล่าวด้วยว่าจดหมายฝากฉบับนี้ถูกส่งถึง “ทั้งบรรดาศิษยาภิบาลและผู้ช่วย” ที่เมืองฟิลิปปี ในการทำเช่นนั้น อัครทูตท่านนี้จึงเอ่ยถึงตำแหน่งตามพระคัมภีร์สองตำแหน่งของคริสตจักรสมัยพันธสัญญาใหม่ คำที่แปลว่า ศิษยาภิบาล (*เอะพิสคอปอส*) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ผู้ดูแล’ มันเป็นคำกรีก/ตะวันตกที่ตรงกับคำยิว/ตะวันออก ‘ผู้อาวุโส’ ทั้งสองคำบ่งชี้ถึงตำแหน่งเดียวกันและบุคคลเดียวกันซึ่งในวัฒนธรรมตะวันตกปัจจุบันถูกเรียกโดยทั่วไปว่า ‘ศิษยาภิบาล’ ข้อเท็จจริงที่ว่ามีศิษยาภิบาลมากกว่าหนึ่งคนในคริสตจักรก็บ่งชี้ถึงข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาอาจมีมากกว่าหนึ่งคนใน ‘คณะศิษยาภิบาล’ ของคริสตจักร ในพระคัมภีร์ใหม่ ตำแหน่งศิษยาภิบาลอยู่ในบริบทของคริสตจักรท้องถิ่นเสมอและไม่เคยอยู่ในความหมายของการมีสิทธิอำนาจเหนือ

กลุ่มคริสตจักรเลย ตำแหน่งอีกตำแหน่งในคริสตจักรท้องถิ่นสมัยพันธสัญญาใหม่ที่เปาโลกล่าวถึงคือ *ผู้ช่วย* ของคริสตจักร บรรดาผู้ช่วยคือคนที่ถูกแต่งตั้งเพื่อคอยช่วยเหลือในงานรับใช้ของคริสตจักรภายใต้การนำของศิษยาภิบาล พวกเขาช่วยถูกพูดถึงเป็นครั้งแรกในกิจการ 6 และถูกนิยามอย่างละเอียดในเวลาต่อมาใน 1 ทิโมธี 3

ฟป 1:2 หลังจากได้กล่าวไปแล้วว่าจดหมายฝากฉบับนี้ถูกส่งถึงใคร อัครทูตท่านนี้ก็ทักทายผู้อ่านของท่าน **ขอให้พระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเราและจากพระเยซูคริสต์เจ้า จงดำรงอยู่กับท่านเถิด** เหมือนเป็นธรรมเนียมในจดหมายฝากเกือบทุกฉบับของเปาโล ท่านทูลขอ *พระคุณและสันติสุข* แม้มีคริสเตียนมากมายไม่เห็นคุณค่า แต่การทูลขอพระคุณและสันติสุขจากพระบิดาและพระบุตรก็ไม่ควรถูกถือว่าเป็นเรื่องเล่นๆ พระคุณที่พระองค์ทรงประทานให้แก่เราในการดำเนินชีวิตคริสเตียนในแต่ละวันนั้นเป็นสมบัติอันมีค่ามาก ถึงแม้ว่าพระคุณอาจถูกนิยามได้ว่าเป็น ‘ความโปรดปรานที่เราไม่สมควรได้รับ’ แต่ในความหมายที่กว้างกว่าของคำๆ นี้มันคือความช่วยเหลือและผลกำไรของพระเจ้าสำหรับความจำเป็นและปัญหาต่างๆ ของชีวิต ดู ฮีบรู 4:16 ในแบบเดียวกัน สันติสุขของพระเจ้า ซึ่งพระองค์ทรงหยิบยื่นให้แก่ผู้คนของพระองค์อย่างเปล่านั้นก็เป็นเพชรพลอยอันมีค่ายิ่ง สันติสุขในใจเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับความกระวนกระวาย, ความหตุ้, ความท้อแท้ และความมั่งร้าย มันเป็นสิ่งที่มาก่อนความชื่นชมยินดีและความสุขที่แท้จริง มิให้แก่เราเสมอจากเบื้องบน เปาโลจึงทูลขอสิ่งนี้ให้แก่ผู้อ่านของท่าน

ฟป 1:3-5 ข้าพเจ้าระลึกถึงท่านเมื่อใด ข้าพเจ้าก็ขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้าทุกครั้ง เราได้เห็นถึงอุปนิสัยฝ่ายวิญญาณและความเป็นผู้ใหญ่ของชีวิตในการอธิษฐานของเปาโล ในการที่ท่านยอมรับว่าท่านได้ขอบพระคุณพระเจ้าทุกครั้งทีระลึกพี่น้องชาวเมืองฟิลิปปี ท่านกล่าวต่อไปว่า **4** และทุกเวลาที่ข้าพเจ้าอธิษฐานเพื่อท่านทุกคน ข้าพเจ้าก็ทูลขอด้วยความยินดี **5** เพราะเหตุที่ท่านทั้งหลายมีส่วนร่วมในข่าวประเสริฐด้วยกัน ตั้งแต่วันแรกมาจนกระทั่งบัดนี้ เราเห็นได้ชัดถึงชีวิตในการอธิษฐานของเปาโลที่อธิษฐาน ‘เน้นผู้อื่นเป็นหลัก’ ท่านอธิษฐานขอเพื่อผู้อื่นเป็นกิจวัตรอย่างต่อเนื่อง ถึงแม้การอธิษฐานเพื่อความ ต้องการและปัญหาต่างๆ ของตัวเอง

ไม่ใช่เรื่องผิด แต่การอธิษฐานเพื่อผู้อื่นก็เป็นพระคุณที่สูงส่งกว่า คำที่แปลว่า **ทูลขอ** (*เดอะเอซีส*) มีความหมายโดยทั่วไปว่า ‘คำอธิษฐาน’ หรือ ‘คำทูลขอ’

ดังนั้น ในทุกคำอธิษฐาน ท่านไม่เพียงขอบพระคุณพระเจ้าเพื่อพวกเขาเท่านั้น แต่ท่านอธิษฐาน “ด้วยความยินดี” สำหรับการที่ “ท่านทั้งหลายมีส่วนในข่าวประเสริฐ” คำที่แปลว่า การมีส่วน (*คอยโนเนีย*) ในบริบทนี้มีความหมายว่า ‘การมีส่วนร่วม’ หรือ ‘การให้’ คริสตจักรที่เมืองฟิลิปปีได้ส่งของช่วยเหลือสำหรับมิชชันนารีมาให้เปาโลมากกว่าหนึ่งครั้งเพื่อช่วยในการเผยแพร่ข่าวประเสริฐ พวกเขาได้มีส่วนร่วมในเรื่องวัตถุปัจจัยโดยการสนับสนุนในทางการเงินแก่ท่าน ดังนั้นเปาโลจึงพูดถึงการที่พวกเขา “มีส่วนในข่าวประเสริฐ”

นอกจากนี้ ข้อนี้ยังสื่อด้วยว่าพวกเขาได้ทำเช่นนั้น “ตั้งแต่วันแรกมาจนกระทั่งบัดนี้” คำว่า “วันแรก” น่าจะหมายถึงการรับใช้ช่วงแรกของเปาโลที่เมืองฟิลิปปี หลังจากนั้นพวกเขาก็ได้ส่งของมาช่วยเปาโลและงานรับใช้ของท่านเป็นประจำที่เมืองเธสะโลนิกา (ฟิลิปปี 4:15-16), เมืองโครินธ์ (กิจการ 18:5; 2 โครินธ์ 11:7-10) และตอนนี้ก็ที่กรุงโรม ดังนั้นในจดหมายฝากของเปาโลที่ส่งถึงคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปี เราจึงเห็นรูปแบบของพันธสัญญาใหม่ที่ชัดเจนของการถวายทรัพย์เพื่อช่วยในงานมิชชัน (การประกาศในต่างแดน) ไม่ใช่แค่เป็นหลักการเท่านั้นแต่เป็นการปฏิบัติด้วย คริสตจักรที่เมืองฟิลิปปีได้ส่งของมาช่วยเหลือเปาโลอย่างสัตย์ซื่อมาตลอดการรับใช้ของท่าน ท่านจึงขอบคุณพวกเขาเพราะเรื่องนี้

ฟป 1:6 อัครทูตผู้ยิ่งใหญ่ท่านนี้ได้ให้เหตุที่พวกเขาสามารถมีกำลังใจได้มากขึ้นอีก ข้าพเจ้าแน่ใจในสิ่งนี้ว่า พระองค์ผู้ทรงตั้งต้นการดีไว้ในพวกท่านแล้ว จะทรงกระทำให้สำเร็จจนถึงวันแห่งพระเยซูคริสต์ สิ่งที่ท่านหมายถึงก็คือ การดีแห่งความรอดและการเป็นสาวกที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ทรงเริ่มต้นแล้วตอนที่พระองค์ได้ทรงช่วยเราให้รอด พระเจ้าทรงทำสิ่งที่พระองค์ได้ทรงเริ่มต้นไว้ให้สำเร็จเสมอ พระองค์ไม่เคยปล่อยให้งานเสร็จแค่ครึ่งๆกลางๆ ดังนั้นพระองค์จะทรงกระทำการดีนี้ให้สำเร็จในตัวเรา “จนถึงวันแห่งพระเยซูคริสต์” คำที่แปลว่า จะทรงกระทำ...ให้สำเร็จ (*อะพิเตอะเอโอ*) ในบริบทนี้มีความหมายว่า ‘กระทำสำเร็จ’, ‘ทำเสร็จ’

หรือ ‘ทำให้สมบูรณ์’ พระองค์จะทรงกระทำเช่นนั้นต่อไป “จนถึงวันแห่งพระเยซูคริสต์” นั้น หมายถึงวันหรือยุคสมัยที่พระคริสต์เสด็จกลับมาตอนแรกในการรับขึ้นของคริสเตียนและในการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ด้วย กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระเจ้าจะทรงกระทำให้การดีแห่งความรอดและการเป็นสาวกที่พระองค์ทรงตั้งมั่นในตัวเราตอนที่เรารับความรอดนั้นเสร็จสมบูรณ์ จนกว่าพระคริสต์เสด็จกลับมา นี่ไม่เพียงสื่อถึงความรอดไม่หลุดหายของผู้เชื่อเท่านั้น แต่ยังสื่อถึงการกระทำกิจของพระเจ้าเพื่อนำเราไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณด้วย เราจึงมีความหวังอันยิ่งใหญ่ในการรู้ว่าพระเจ้าจะทรงกระทำอะไรให้สำเร็จในตัวเรา

ฟป 1:7 การที่ข้าพเจ้าคิดอย่างนั้นเนื่องด้วยท่านทั้งหลายก็สมควรแล้ว เพราะว่าข้าพเจ้ามีท่านในใจของข้าพเจ้า ท่านทั้งหลายได้รับส่วนในพระคุณด้วยกันกับข้าพเจ้า ในการที่ข้าพเจ้าถูกจำจอง และในการกล่าวแก้ และหนุนให้ข้าพเจ้าประเสริฐนั้นตั้งมั่นคงอยู่ อัครทูตท่านนี้จึงพูดแบบเปิดอกต่อพี่น้องชาวเมืองฟิลิปปี เมื่อพิจารณาถึงสิ่งที่ท่านได้กล่าวไปก่อนหน้านี้ (ที่ว่าพระเจ้าจะทรงกระทำการของพระองค์ให้สำเร็จในตัวพวกเขา) เปาโลกล่าวเสริมว่า “การที่ข้าพเจ้าคิดอย่างนั้นเนื่องด้วยท่านทั้งหลายก็สมควรแล้ว” คำที่แปลว่า **สมควร** คือ *ดีโคอส* ซึ่งเป็นคำกรีกที่มีความหมายว่า ‘ถูกต้อง’ หรือ ‘ชอบธรรม’

เมื่อพิจารณาถึงการที่พวกเขาส่งของมาช่วยเหลืองานมิชชันนารีของเปาโลอย่างสัตย์ซื่อ มันก็เป็นเรื่องที่ถูกต้องจริงๆ ในการคิดเช่นนี้กับคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปี ท่านกล่าวต่อไปว่า “เพราะว่าข้าพเจ้ามีท่านในใจของข้าพเจ้า” วลีนี้สามารถแปลตรงตัวได้ว่า ‘ซึ่งโดยสิ่งนี้ข้าพเจ้ามีท่านในใจของข้าพเจ้า’ หรือแปลได้อีกว่า ‘ซึ่งโดยสิ่งนี้ท่านมีข้าพเจ้าในใจของท่าน’ (หากเป็นกรณีหลัง มันก็หมายถึงความห่วงใยที่พวกเขามีให้แก่ท่านในการส่งของมาช่วยเหลือท่าน) แต่ที่เป็นไปได้มากกว่าก็คือว่า เปาโลหมายความว่า ซึ่งโดยทุกสิ่งที่คุณเขาได้กระทำเพื่อท่าน ท่านจึงมีพวกเขาอยู่ในใจของท่านจริงๆ

นอกจากนี้ อัครทูตท่านนี้กล่าวว่า “ท่านทั้งหลายได้รับส่วนในพระคุณด้วยกันกับข้าพเจ้า ในการที่ข้าพเจ้าถูกจำจอง และในการกล่าวแก้ และหนุนให้ข้าพเจ้าประเสริฐนั้นตั้งมั่นคงอยู่” ขณะ

ที่ท่านถูกจับอยู่ที่กรุงโรมและถูกจองจำมาตลอดการรับใช้ของท่าน คริสตจักรที่เมืองฟิลิปปีได้มีส่วนร่วมผ่านทางคำอธิษฐานของพวกเขาและการถวายทรัพย์ของพวกเขา ดังนั้นท่านจึงกล่าวว่าพวกเขา “ได้รับส่วนในพระคุณด้วยกันกับข้าพเจ้า” พวกเขาจึงมีส่วนในพระคุณที่พระเจ้าได้ทรงประทานแก่ท่านเพื่อการประกาศข่าวประเสริฐ

ฟป 1:8 ท่านพูดเปิดอกกับคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปีต่อไป เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นพยานของข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าเป็นห่วงท่านทั้งหลายเพียงไรตามพระทัยเมตตาของพระเยซูคริสต์ พระเจ้าทรงเป็นพยานแก่ท่านว่าท่านเป็นห่วงพวกเขามากขนาดไหน “ตามพระทัยเมตตาของพระเยซูคริสต์” คำที่แปลว่า **พระทัย (สปลักคอน)** มีความหมายตรงตัวว่าลำไส้ อย่างไรก็ตามเห็นได้ชัดว่าเปาโลใช้คำนี้เป็นสำนวนซึ่งมีความหมายว่าความเมตตาหรือความเห็นอกเห็นใจ (คนสมัยโบราณสันนิษฐานว่า อารมณ์ที่อ่อนโยนต่างๆ เช่น ความเห็นอกเห็นใจและความเมตตาเกิดจากช่องท้องด้านล่างหรือลำไส้ ดังนั้น สำนวนที่ใช้เรียกความเห็นอกเห็นใจหรือความเมตตาจึงมักถูกนำเสนอเป็น bowels of mercies (ฉบับคิงเจมส์ภาษาอังกฤษ) ดังนั้น อัครทูตท่านนี้จึงพูดถึง “พระทัยเมตตาของพระเยซูคริสต์” หรือ พระเมตตาของพระเยซูคริสต์ ท่านห่วงใยพวกเขาในความรักและความเห็นอกเห็นใจซึ่งมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

ฟป 1:9 ดังที่เปาโลได้บอกไว้แล้วว่าท่านได้อธิษฐานเพื่อพวกเขาก่อนหน้านี้ บัดนี้ท่านเปิดเผยถึงรายละเอียดเกี่ยวกับการอธิษฐานนั้นของท่าน และ**ข้าพเจ้าอธิษฐานขอให้**ความรักของท่านจำเริญยิ่งขึ้นในความรู้และในวิจารณญาณทุกอย่าง คำที่แปลว่า **อธิษฐานขอ (พรอเซอคูอไม)** อยู่ในรูปปัจจุบันกาลและอยู่ในประโยคบอกเล่า มันจึงมีความหมายว่า ‘และข้าพเจ้ากำลังอธิษฐานต่อไป’ คำอธิษฐานของท่านก็คือว่า ขอให้ความรักของพวกเขาจำเริญยิ่งขึ้น “ในความรู้และในวิจารณญาณทุกอย่าง” คำที่แปลว่า **ความรู้ (เอะพิกโนซิส)** มีความหมายว่า ‘ความรู้ที่ถูกต้องหรือแม่นยำ’ คำที่แปลว่า **วิจารณญาณ (ไอสเชซิส)** ในบริบทนี้ มีความหมายว่า ‘การรู้จักแยกแยะทางศีลธรรมในเรื่องจรรยาบรรณต่างๆ’ ความรักของพวกเขาปรากฏชัดเจน เปาโลจึงอธิษฐานขอให้ความรักนั้นมีอยู่ต่อไปในอนาคตภายในขอบเขตของความรู้ที่ถูกต้องและวิจารณญาณที่ดี บ่อยครั้งเหลือเกินที่คริสเตียนจำนวนมากที่มีเจตนาดีถูกนำพาให้หลงโดย

คำขอความช่วยเหลืออันหลอกลวงจากองค์กรและ ‘พันธกิจต่างๆ’ ที่ไม่ปฏิบัติตามพระคัมภีร์ เปาโลจึงอธิษฐานขอให้พี่น้องชาวเมืองฟิลิปปีผู้เป็นที่รักรู้จักแยกแยะ

ฟป 1:10 ท่านกล่าวต่อไปว่า เพื่อท่านทั้งหลายจะสังเกตได้ว่าสิ่งใดประเสริฐที่สุด นี่สื่อว่าพวกเขากำลังถวายทรัพย์แก่ ‘พันธกิจ’ อื่นๆอยู่แล้วด้วย ความหวังใจของเปาโลก็คือว่า พวกเขาจะเห็นชอบและถวายทรัพย์ให้แก่กลุ่มคนที่สมควรได้รับและมีคุณค่าฝ่ายวิญญาณจริงๆ เท่านั้น

ขณะที่ท่านเขียนถึงคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปี มีคนเหล่านั้นที่ใช้เล่ห์กลคอยดักรอที่จะหลอกลวงอยู่ จนถึงทุกวันนี้เรื่องนี้ก็ยังเป็นเหมือนเดิม การรู้จักแยกแยะฝ่ายวิญญาณโดยเฉพาะอย่างยิ่งแบบที่เรียกว่า ‘คริสเตียน’ เป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งจนถึงทุกวันนี้ เพื่อท่านจะได้เป็นคนซื่อสัตย์ และไม่เป็นที่ติได้ จนถึงวันของพระคริสต์ คำที่เรียกว่า ซื่อสัตย์ (*เฮะอิลิกรินอส*) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ถูกพิพากษาโดยแสงแห่งกลางวัน’ ดังนั้นจึงแปลว่า บริสุทธิ์ คำที่แปลว่า ไม่เป็นที่ติ (*อาพรอสคอปอส*) มีความหมายว่า ‘ไม่ถูกโจมตี’ หรือไม่มีเหตุให้ตำหนิได้ ความหมายโดยรวมก็คือว่า เปาโลอธิษฐานขอเพื่อพี่น้องชาวเมืองฟิลิปปีว่า พวกเขาจะรู้จักแยกแยะในการถวายทรัพย์ด้วยใจกว้างขวาง โดยเห็นชอบเฉพาะสิ่งที่ถูกต้องต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า เป้าหมายที่สำคัญกว่าก็คือว่า พวกเขาจะได้ไม่ดูเหมือนว่าได้สนับสนุน ‘พันธกิจ’ ที่น่าสงสัยเลย

ฟป 1:11 อัครทูตท่านนี้เปิดเผยให้คริสตจักรที่เมืองฟิลิปปีเห็นชีวิตด้านการอธิษฐานของท่านต่อไป ท่านอธิษฐานเพิ่มเติมว่าพวกเขาจะได้เป็นผู้ที่บริบูรณ์ด้วยผลของความชอบธรรม ซึ่งเกิดขึ้นโดยพระเยซูคริสต์ เพื่อถวายพระเกียรติและความสรรเสริญแด่พระเจ้า ในพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม ‘ผลของความชอบธรรม’ ถูกกล่าวถึงหลายต่อหลายครั้ง (ต.ย. สุภาษิต 11:30, 2 โครินธ์ 9:10, ฮีบรู 12:11 และยากอบ 3:18) จริงๆแล้วมันคือ พระพรและผลลัพธ์ต่างๆที่เกิดจากความชอบธรรม ผลของคนชอบธรรมถูกเรียกว่า ‘ต้นไม้แห่งชีวิต’ ในสุภาษิต 11:30 นั่นคือความมีชีวิตชีวาและพระพร ผลของความชอบธรรมเป็นสันติภาพ, ความสงบและความวางใจ เป็นนิത്യ (อิสยาห์ 32:17) พระเจ้าทรงรักและทรงอวยพรความชอบธรรม (สดุดี 11:7, 5:12) ผล

ดังกล่าวเป็นมาโดยพระเยซูคริสต์และสุดท้ายแล้วก็เป็นไปเพื่อ “ถวายพระเกียรติและความ
สรรเสริญแด่พระเจ้า”

ฟป 1:12 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านทราบว่า การตั้งปวงที่อุบัติขึ้น
กับข้าพเจ้านั้น ได้กลับเป็นเหตุให้ข้าพเจ้าประเสริฐแผ่แพร่กว้างออกไป คราวนี้อัครทูตท่านนี้หันมา
พูดถึงเรื่องของท่านที่กรุงโรมบ้าง หากเราสันนิษฐานว่านี่เป็นช่วงที่ท่านติดคุกครั้งแรก ซึ่งก็น่า
จะใช่ ท่านก็ถูกกักบริเวณให้อยู่ในบ้านขณะรอที่จะอุทธรณ์ต่อซีซาร์เนโร ตามที่กิจการ 28:31 ได้
กล่าวไว้ ท่านก็มีโอกาสพูดคุยกับผู้อื่นและมีเสรีภาพมากพอสมควรที่จะเป็นพยานเกี่ยวกับพระ
คริสต์ที่กรุงโรม อย่างไรก็ตามท่านเป็นห่วงว่า พี่น้องชาวเมืองฟิลิปปีจะเข้าใจว่าพระเจ้าได้ทรง
อนุญาตให้ท่านติดคุกเพื่อที่ข้าพเจ้าจะแพร่กว้างออกไป เป็นความจริงที่ทุกสิ่งต่างร่วมมือ
กันเพื่อให้เกิดผลดี (ตามที่ท่านได้เขียนถึงคริสตจักรที่กรุงโรมเมื่อหลายปีก่อนหน้านั้น, โรม
8:28) ถึงแม้ว่าท่านถูกจับกุมและถูกกักบริเวณให้อยู่ในบ้านที่ท่านเช่าในกรุงโรม แต่สิ่งต่างๆที่
ได้เกิดขึ้นแก่ท่านก็อุบัติขึ้น (*เอิร์คอ ไม* มีความหมายตรงตัวคือ ‘เกิดขึ้น’) ได้กลับเป็นเหตุให้ข้าพ
เจ้าประเสริฐแผ่แพร่กว้างออกไป คำที่แปลว่า *แผ่แพร่กว้างออกไป* (*พรอคอบ*) มีความหมายในกรณี
นี้ว่า ความก้าวหน้าของข้าพเจ้าประเสริฐ

ฟป 1:13 จนกระทั่งข้าพเจ้าถูกพันธนาการเพราะพระคริสต์นั้น ก็ปรากฏว่าตลอด
กองผู้คุมและทั่วสถานที่แห่งอื่นๆทั้งสิ้น คำที่แปลว่า *กองผู้คุม* (*ไพร์โทริออน* หรือ *พรีโทเรียม*) มี
ความหมายตรงตัวว่า กองบัญชาการของกองทหารรักษาการของโรม ที่กรุงโรม ทีเบริอัสซีซาร์
ได้ให้ทหารที่เขาเลือกเองกับมือจำนวนหนึ่งหมื่นคนประจำการอยู่เป็นองครักษ์ประจำตัว
จักรพรรดิ พวกเขาได้ชื่อว่าเป็นองครักษ์ไพร์โทริออนเพราะพวกเขาได้รับมอบหมายให้อารักขา
พระราชวังที่จักรพรรดิอาศัยอยู่ คำนี้ในเวลาต่อมาจึงถูกเรียกโดยทั่วไปว่า palace (ในฉบับคิง
เจมส์ภาษาอังกฤษ) อาจเป็นไปได้ด้วยว่าทหารที่ถูกเลือกมาเหล่านี้บางคนได้รับมอบหมายให้
คอยเฝ้าคูเปาโลที่กรุงโรม เมื่อพวกเขาสับเปลี่ยนหมุนเวียนกันเข้ากะออกกะ เปาโลจึงมีโอกา
สเป็นพยานแก่พวกเขาพอสมควร นี่จึงสื่อว่ามีพวกเขาหลายคนได้รับความรอดและเผยแผ่
ข้าพเจ้าประเสริฐต่อไปท่ามกลางพวกทหารด้วยกันเอง นอกจากนี้เพราะตำแหน่งที่เปาโลเช่าบ้าน

อาศัยอยู่ ท่านจึงสามารถประกาศแก่พวกผู้นำชาวยิวตามที่มิบบอกไว้ในกิจการ 28 และแก่คนอื่นๆ อีกอย่างไม่ต้องสงสัย ท่านจึงกล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “และทั่วสถานที่แห่งอื่นๆทั้งสิ้น”

ฟป 1:14 และพี่น้องมากมายในองค์พระผู้เป็นเจ้าที่ได้เกิดความเชื่อมั่นเนื่องด้วยเครื่องพันธนาการทั้งหลายของข้าพเจ้า และพวกเขาก็มีใจกล้าขึ้นที่จะกล่าวพระวาทะนั้นโดยปราศจากความกลัว นอกจากนี้ เมื่อคริสตจักรที่กำลังเติบโตที่กรุงโรมได้เห็นว่าเปาโลกำลังเป็นพยานแก่พวกเจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่งสูงอย่างได้ผล พวกเขาหลายคนก็มีกำลังใจขึ้นและ “เกิดความเชื่อมั่นเนื่องด้วยเครื่องพันธนาการทั้งหลายของข้าพเจ้า” พวกเขาจึง “มีใจกล้าขึ้นที่จะกล่าวพระวาทะนั้นโดยปราศจากความกลัว” ดังนั้นการถูกกักตัวของเปาโลที่กรุงโรมจึงกลับกลายเป็นพระพรอันยิ่งใหญ่ในการทำให้ข่าวประเสริฐแผ่แพร่กว้างออกไปที่กรุงโรม เพราะการที่เปาโลมีสถานะทางกฎหมายที่ไม่เหมือนใคร ท่านจึงมีโอกาสนำข่าวประเสริฐไปถึงพวกเจ้าหน้าที่ทหารระดับสูงหลายๆของโรมได้ ดังนั้นท่านจึงเขียนเรื่องนี้ถึงพี่น้องชาวเมืองฟิลิปปี้ด้วยเกรงว่าพวกเขาจะท้อใจเพราะเหตุที่ท่านถูกจองจำ

ฟป 1:15-17 ความจริงมีบางคนประกาศพระคริสต์ด้วยจิตใจริษยาและทู่ถ้อยกัน แต่ก็มีคนอื่นที่ประกาศด้วยใจหวังดี 16 ฝ่ายหนึ่งประกาศพระคริสต์ด้วยการชิงดีชิงเด่นกัน ไม่ใช่ด้วยความจริงใจ ใจจะเพิ่มความทุกข์ยากให้แก่เครื่องพันธนาการของข้าพเจ้า 17 แต่ฝ่ายหนึ่งประกาศด้วยใจรัก โดยรู้แล้วว่าทรงตั้งข้าพเจ้าไว้ป้องกันข่าวประเสริฐนั้นไว้

อัครทูตท่านนี้กล่าวถึงเรื่องที่คริสตจักรที่เมืองฟิลิปปี้ทราบดีอยู่แล้ว ทั้งๆที่ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่าเปาโลมีโอกาเป็นพยานเรื่องพระคริสต์ แม้กับพวกองค์กรประจำพระราชวังก็ตาม แต่ก็มี การต่อต้านจากกลุ่มคนที่ชิงดีชิงเด่น ท่านสามารถจัดการกับความขี้อิจฉาและความแตกแยกของพวกถือลัทธิยิว (พวกที่พยายามผสมพระราชบัญญัติกับพระคุณเข้าด้วยกัน) ในแคว้นกาลาเทียได้เยอะแล้ว อย่างไรก็ตาม คนพวกนี้ก็อยู่ที่กรุงโรมด้วย คืออยู่ในธรรมศาลาประจำท้องถิ่น คนพวกนี้จึงหาโอกาสที่จะเพิ่มความทุกข์ยากให้กับเปาโลอีก เห็นได้ชัดว่าพวกเขาประกาศพระ

คริสต์ในกรุง โดยหวังว่าจะให้เปาโลได้รับความเดือดร้อนเพิ่มขึ้น ดังนั้นพวกเขาจึงประกาศ พระคริสต์ “ด้วยจิตใจริษยาและหุ่มเถียงกัน” อย่างไรก็ตาม คนอื่นก็ประกาศด้วยใจหวังดี

ดังนั้นบางคนจึงประกาศพระคริสต์ “ด้วยการชิงดีชิงเด่นกัน ไม่ใช่ด้วยความจริงใจ จงใจ จะเพิ่มความทุกข์ยากให้แก่เครื่องพันธนาการของข้าพเจ้า” แต่บางคนก็ประกาศพระคริสต์ “ด้วย ใจรัก โดยรู้แล้วว่าทรงตั้งข้าพเจ้าไว้ป้องกันข่าวประเสริฐนั้นไว้” คำที่แปลว่า **ป้องกัน** (*ฮาพอลอ เกีย*) เป็นที่มาของคำภาษาอังกฤษ *apologetics* พญามารจะพยายามสุดกำลังโดยทำทุกวิถีทางที่ จะขัดขวางข่าวประเสริฐ กระนั้นเปาโลก็มุ่งมั่นที่จะป้องกันข่าวประเสริฐในการแก้คดีของท่าน ต่อหน้าเนโรซึ่งใกล้เข้ามาแล้ว

ฟป 1:18 ถ้าเช่นนั้นจะแปลกอะไร แม้เขาจะประกาศด้วยประการใดก็ตาม จะเป็น ด้วยการแกล้งทำก็ดี หรือด้วยใจจริงก็ดี แต่เขาก็ได้ประกาศพระคริสต์ ในการนี้ทำให้ข้าพเจ้ามี ความยินดี และจะมีความชื่นชมยินดีต่อไปด้วย ท่านจึงถามว่า “ถ้าเช่นนั้นจะแปลกอะไร แม้เขา จะประกาศด้วยประการใดก็ตาม จะเป็นด้วยการแกล้งทำก็ดี หรือด้วยใจจริงก็ดี แต่เขาก็ได้ ประกาศพระคริสต์” ถึงแม้ว่าบางคนทำเช่นนั้นด้วยใจลำเอียง โดยหวังว่ามันจะสร้างความเดือด ร้อนแก่เปาโล และบางคนก็ทำเช่นนั้นด้วยใจจริงและความจริง แต่ข้อเท็จจริงก็ยังอยู่เหมือนเดิม คือ พระคริสต์ได้ถูกประกาศออกไป ท่านจึงชื่นชมยินดีในเรื่องนี้

ฟป 1:19 คำว่า **การช่วยให้พ้น** (*salvation* ในฉบับคิงเจมส์ภาษาอังกฤษ) ไม่ได้ หมายถึง ความรอดนิรันดร์ฝ่ายวิญญาณของเราเสมอไป คำที่แปลเช่นนั้น (*โซเทเรีย*) มีความ หมายถึงว่า ‘การช่วยให้พ้น’ นี้ น่าจะใช่ความหมายของคำที่ว่าตรงนี้ ในบริบทของการที่พวก ศัตรูของท่านพยายามแทงข้างหลังท่าน ท่านออกความเห็นว่าคุณเจ้ารู้ว่า โดยคำอธิษฐานของ ท่าน และโดยการช่วยเหลือของพระวิญญาณแห่งพระเยซูคริสต์นี้ จะเป็นเหตุให้ข้าพเจ้ารับการ ช่วยให้พ้น ความหมายก็คือว่า แม้ในยามที่เจอกับการต่อต้านอันหลอกลวงดังกล่าว แต่ท่านก็รู้ว่า สุดท้ายแล้วมันจะส่งผลให้ท่านได้รับการช่วยให้พ้นจากการถูกจองจำโดยคำอธิษฐานของพวก

เขาและการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ อนุญาตให้การช่วยท่านให้พ้นจะอยู่ที่คำอธิษฐานของ พวกเขาและการช่วยเหลือ (คือ การแทรกแซง) ของพระวิญญาณของพระเจ้า

ฟป 1:20 หัวใจอันยิ่งใหญ่ของอัครทูตท่านนี้ได้ถูกเปิดออกและแรงจูงใจอัน บริสุทธิ์ของท่านก็ถูกเปิดเผย ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ความปรารถนาของท่านก็คือ การยกชูพระ คริสต์ นี่เป็นหนึ่งในถ้อยแถลงที่ไพเราะที่สุดของการรับใช้ที่ยาวนานและหลากหลายของเปาโล ท่านเขียนโดยมีความหวังในการได้รับการปลดปล่อยจากการถูกจองจำ เพราะว่าเป็นความ มุ่งมาดปรารถนาและความหวังของข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าจะไม่ได้รับความละอายใดๆเลย แต่เมื่อ ก่อนทุกครั้งมีใจกล้าเสมอฉันใด บัดนี้ก็ขอให้เป็นอย่างเดียวกันฉันนั้น พระคริสต์จะได้ทรงรับ เกียรติในร่างกายของข้าพเจ้าเสมอ แม้จะโดยชีวิตหรือโดยความตาย

ความมุ่งมาดปรารถนาและความหวังของท่านก็คือว่า ท่านจะไม่ละอายจำเพาะพระพักตร์ พระคริสต์ในเรื่องใดเลย ท่านมีความกล้าในการประกาศพระคริสต์ในอศิตฉันใด ความหวังของ ท่านก็คือว่า แม้กระทั่งเดี๋ยวนี้พระคริสต์ก็จะได้รับเกียรติในกายของท่านด้วย หากนั่นหมายถึง การได้รับการปลดปล่อยจากการถูกควบคุมตัว, อิศรภาพ และชีวิต ก็วิเศษไปเลย หากมันหมายถึง ถึงความตายแบบผู้พลีชีพ ก็ปล่อยให้เป็นอย่างนั้นไปตามนั้น แรงจูงใจที่ใหญ่กว่าของท่านก็คือ ขอให้ พระคริสต์ได้รับเกียรติ เปาโลไม่อิจฉาหรือต้องการแก้แค้นพวกศัตรูของท่านเลย เป้าหมายเดียว เท่านั้นของท่านคือ การถวายเกียรติพระคริสต์ คำที่แปลว่า **ได้ทรงรับเกียรติ (เมะกาลู โน)** มีความหมายเสริมด้วยว่า การถวายความสรรเสริญและสง่าราศี ความสนใจของท่านอยู่ที่พระคริสต์แต่ เพียงผู้เดียวและไม่อยู่ที่ตัวท่านเองเลย ท่านเต็มใจที่จะปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านต่อไป หรือเสียชีวิตก็ได้ ไม่ว่าจะในกรณีใด ท่านก็หวังว่าจะถวายเกียรติแด่พระองค์

ฟป 1:21 ท่านจึงสรุปย่อการรับใช้ของตัวเองซึ่งแสดงถึงความทุ่มเทของท่านในคำ พุดที่ไพเราะที่สุดเท่าที่เคยเขียนมา เพราะสำหรับข้าพเจ้านั้น การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ และการตายก็ได้กำไร เราต้องไม่ลืมเกี่ยวกับสถานะทางกฎหมายของท่านในด้านการถูกจับกุม และถูกควบคุมตัวที่กรุงโรม ท่านรอที่จะแก้คดีของท่านต่อหน้าจักรพรรดิเนโรที่ชั่วร้าย คาคเดา

ไม่ได้ และอารมณ์แปรปรวน หากท่านได้รับการปลดปล่อยเพื่อออกไปประกาศต่อไป การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์จริงๆ อย่างไรก็ตาม หากเนโรไม่ฟังคำให้การของท่านและสั่งให้ท่านถูกประหารชีวิต ความตายของท่านก็เป็นกำไร ท่านจะได้เข้าสู่สง่าราศีทันที

ไม่ว่าจะเป็นอย่างไร พระคริสต์ก็ทรงเป็นทุกสิ่ง เราเห็นอีกครั้งว่าเปาโลให้ความสนใจทั้งหมดที่พระคริสต์จริงๆ อะไรจะเกิดขึ้นกับท่านก็ไม่ใช่เรื่องสำคัญ ในแง่ของมนุษย์ท่านก็อยากมีชีวิตอยู่แน่นอนอยู่แล้ว แต่นั่นก็ไม่ใช่เป้าหมายหลักของท่าน เปาโลสนใจแต่พระคริสต์ การยกชูพระองค์และสง่าราศีเท่านั้น

ฟป 1:22 ท่านใคร่ครวญชั่วคราว แต่ถ้าข้าพเจ้ายังมีชีวิตอยู่ในร่างกาย ข้าพเจ้าก็จะทำงานให้เกิดผล กล่าวอีกนัยหนึ่ง หากท่านได้รับอนุญาตให้มีชีวิตอยู่ การถวายเกียรติพระคริสต์ก็เป็นผลแห่งการทำงานของท่าน วลีที่ว่า **แต่ข้าพเจ้าบอกไม่ได้ว่าจะเลือกฝ่ายไหนดี** คือ ‘ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะเลือกฝ่ายไหนดี’ ในส่วนของท่านแล้ว ดูเหมือนท่านไม่ได้ชอบอย่างหนึ่งมากกว่าอีกอย่างเลย หากท่านมีชีวิตอยู่ ท่านก็จะมีพันธกิจที่ยิ่งใหญ่กว่าเดิม หากท่านตาย ท่านก็จะได้ไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า

ฟป 1:23 นอกจากนี้ ท่านออกความเห็นด้วยว่า **ข้าพเจ้าลังเลใจอยู่ในระหว่างสองฝ่ายนี้** คือว่า ข้าพเจ้ามีความปรารถนาที่จะจากไปเพื่ออยู่กับพระคริสต์ ซึ่งประเสริฐกว่ามากนัก ท่านใช้ภาพเปรียบเทียบของเรือที่แล่นผ่านช่องแคบ โดยไม่รู้ว่าจะหันไปข้างไหนดี ในคำแบบสมัยใหม่กว่าก็คือ ท่านเลือกไม่ถูกนั่นเอง อย่างไรก็ตามท่านบอกเป็นนัยถึงสิ่งที่ท่านอยากทำจริงๆ และนั่นก็คือการ “จากไปเพื่ออยู่กับพระคริสต์ ซึ่งประเสริฐกว่ามากนัก” เพราะการออกจากร่างกายนี้ก็คือการได้ไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า ท่านทราบถึงเรื่องนี้ดี ท่านทราบดีว่ามีอะไรรออยู่หลังความตาย ความหวังฝ่ายวิญญาณเช่นนั้นก็ทำให้เราไม่หวังถึงชีวิตฝ่ายโลกนี้แล้ว

ฟป 1:24 ถึงแม้เราได้เห็นว่าท่านชอบข้างไหนมากกว่าแล้ว แต่ท่านก็ต้องยอมรับว่า **แต่การที่ข้าพเจ้ายังมีชีวิตอยู่ในร่างกายนี้** ก็มีความจำเป็นสำหรับพวกท่านมากกว่า อีกครั้งที่เราได้เห็นถึงใจที่ไม่เห็นแก่ตัวของเปาโล แม้ท่านทราบว่าสวรรค์เป็นสิ่งที่น่าปรารถนามากกว่า

ในส่วนของท่าน แต่การอยู่ต่อและรับใช้พี่น้องชาวเมืองฟิลิปปิ (และคนอื่นด้วย) ก็มีความจำเป็นสำหรับพวกท่านมากกว่า วลีนี้แปลมาจากคำว่า *อานาไคออส* ซึ่งมีความหมายว่า ‘จำเป็น’ จำเป็นที่ท่านต้องอยู่ต่อไปบน โลกนี้เพื่อทำงานรับใช้ของท่านให้จบ

ฟป 1:25-26 ท่านจึงมีความมั่นใจว่าจะได้รับการปล่อยตัวโดยรัฐบาล ท่านจึงเขียนว่า เมื่อข้าพเจ้าแน่ใจอย่างนี้แล้ว ข้าพเจ้าก็ทราบว่าข้าพเจ้าจะยังอยู่ และคงอยู่กับท่านทั้งหลายเพื่อให้ท่านจำเริญขึ้นและชื่นชมยินดีในความเชื่อ ดังนั้นท่านจะทำงานรับใช้พวกเขาต่อไปเพื่อการเติบโตฝ่ายวิญญาณของพวกเขารวมถึงความชื่นชมยินดีที่เกิดจากความเชื่อด้วย เป็นความจริงที่การมีชีวิตอยู่โดยความเชื่อก่อให้เกิดความชื่นชมยินดีฝ่ายวิญญาณ คำว่า **เพื่อ** ต้นข้อ 26 คือ *ฮินา* และมีความหมายว่า ‘เพื่อที่ว่า’ ดังนั้นความมั่นใจของท่านในเรื่องการถูกปล่อยตัวและการได้รับใช้พวกเขาต่อไปจึงเป็นไปเพื่อที่ว่า **26** ความปลาบปลื้มของท่านจะมากยิ่งขึ้นในพระเยซูคริสต์เนื่องด้วยข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าจะมาหาท่านอีก เราเห็นใจที่ไม่เห็นแก่ตัวของเปาโลอีกแล้ว แทนที่จะยินดีที่ตัวเองได้รับการปล่อยตัว ท่านกลับสนใจที่ความปลาบปลื้มของพวกเขาในเรื่องนี้มากกว่า

ฟป 1:27 เป็นครั้งแรกในจดหมายฝากฉบับนี้ที่อัครทูตท่านนี้เตือนสติพี่น้องชาวเมืองฟิลิปปิ ขอแต่เพียงให้ท่านดำเนินชีวิตให้สมกับข่าวประเสริฐของพระคริสต์ คำที่แปลว่า **ดำเนินชีวิต** (*พอลิทะฮูออไม*) มีความหมายตรงตัวว่าสัญชาติหรือความเป็นพลเมือง เมืองฟิลิปปิในฐานะเป็นเมืองขึ้นมีสัญชาติโรมและเปาโลก็ภูมิใจที่ได้มีสัญชาติโรม (สัญชาติโรมบ่งบอกถึงการมีฐานะสูง มีไม่กี่เมืองที่มีอภิสิทธิ์ขนาดนั้น) ความหมายอาจจะเป็นดังนี้ ‘ขอแต่เพียงให้ท่านประพฤติตัวเป็นพลเมืองที่สมกับข่าวประเสริฐของพระคริสต์’ ความหมายก็คือว่า การประพฤติและพฤติกรรมของพวกเขาในฐานะพลเมืองควรสอดคล้องและเหมาะสมกับข่าวประเสริฐของพระคริสต์

เปาโลตระหนักดีว่ารัฐบาลโรมเริ่มรับรู้ถึงความเป็นไปของคริสตจักรบ้างแล้ว จนถึงบัดนี้พวกเขามองว่าความเชื่อแบบคริสเตียนเป็นเพียงคณะหนึ่งของศาสนายูดาห์เท่านั้น ภายใต้

กฎหมายของโรมแล้ว เฉพาะศาสนาที่ได้รับการยอมรับเท่านั้นที่ถูกกฎหมาย ศาสนาพวกนี้ถูกเรียกว่า *religia licita* ในฐานะเป็นเมืองขึ้นอย่างเป็นทางการของโรม ฟิลิปปีจึงมีความสัมพันธ์ทางการเมืองโดยตรงกับโรม เปาโลไม่เพียงเป็นห่วงเรื่องปฏิบัติการทางการเมืองของรัฐบาลที่จะมีต่อคริสตจักรเท่านั้น แต่ท่านยังเป็นห่วงเรื่องคำพยานฝ่ายวิญญาณของพวกเขาต่อหน้ารัฐบาลอีกด้วย

มีการบอกเป็นนัยถึงปัญหาหนึ่งในคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปี เห็นได้ชัดว่าไม่มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอยู่ข้างท่ามกลางพี่น้องบางคน ดังนั้นในบริบทของการสำแดงความเป็นพลเมืองที่สมกับชาวประเสริฐ เปาโลจึงเตือนสติพวกเขาว่า **เพื่อว่าแม้ข้าพเจ้าจะมาหาท่านหรือไม่ก็ตาม ข้าพเจ้าก็จะได้รับข่าวของท่านว่า ท่านตั้งมั่นคงอยู่ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน** ท่านหวังว่าจะได้มาเยี่ยมพวกเขาอีก แต่ถ้าไม่ได้มาเยี่ยมพวกเขาอีก อย่างน้อยท่านก็หวังว่าจะได้ยินว่าพวกเขามีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เปาโลตระหนักดีถึงการเป็นพยานเรื่องพระคริสต์แบบสองฝักสองฝ่ายที่กรุงโรมโดยมีพวกถือลัทธิยิวชี้้อัจฉาเป็นผู้แทรกแซง ท่านหวังว่าจะไม่มีแบบนี้ที่เมืองฟิลิปปีด้วย (ในฉบับคิงเจมส์ภาษาอังกฤษ น่าสนใจที่ท่านแบ่งแยก *mind* กับ *spirit* ออกจากกันอันเป็นการบ่งบอกถึงความเป็นสามของบุคคล: ร่างกาย, จิตใจ และจิตวิญญาณ) ท่านจึงขอให้พวกเขามีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในด้านจิตวิญญาณและความคิด

เป้าหมายก็คือว่า เพื่อที่พวกเขาจะต่อสู้เหมือนอย่างเป็นคนเดียวเพื่อความเชื่อแห่งข่าวประเสริฐนั้น แทนที่จะต่อสู้ระหว่างกันเอง ท่านขอให้พวกเขาต่อสู้เหมือนอย่างเป็นคนเดียวเพื่อความเชื่อแห่งข่าวประเสริฐ ภาพประกอบของเรื่องนี้อาจเป็นม้าหลายตัวที่ร่วมกันลากรถหรือกองทหารที่ร่วมกันต่อสู้เพื่อมีชัยในสมรภูมิ นี่สื่อถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของการทำงานร่วมกันเป็นทีมในงานของข่าวประเสริฐ

ฟป 1:28 ขณะที่ท่านสรุปเนื้อหาตอนนี้และบทนี้ อัครทูตท่านนี้ก็เปลี่ยนไปพูดถึงเรื่องการข่มเหงซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ที่เมืองฟิลิปปี ตอนที่ท่านและสิลาอยู่ที่นั่นเมื่อประมาณสิบปีที่แล้ว มีพวกยิวอยู่ไม่เยอะมากนัก การต่อต้านในตอนนั้นเกิดจากพวกเจ้าหน้าที่ในท้องถิ่น เรื่องนี้

อาจยังเป็นเหมือนเดิม และเมื่อพิจารณาถึงการข่มเหงที่อาจเกิดขึ้นในไม่ช้า อัครทูตท่านนี้จึงแนะนำว่า และไม่เกรงกลัวผู้ที่ขัดขวางท่านแต่ประการใดเลย อย่าไปกลัวคนพวกนั้น ท่านกล่าวต่อไปว่า เมื่อเป็นเช่นนี้ก็จะเป็นที่ประจักษ์แก่เขาว่า พวกเขาจะถึงซึ่งความพินาศ แต่พวกท่านก็จะถึงซึ่งความรอด และการนั้นมาจากพระเจ้า แม้คำพูนนี้อาจดูเป็นปริศนา แต่การข่มเหงของพวกศัตรูนั้นก็ป็นสัญญาณที่บอกถึงความพินาศของพวกเขา คำที่แปลเช่นนั้น (ฮาโบละเอีย) มีความหมายว่า ‘พินาศ’ และในกรณีนี้คือ ความพินาศในนรก ในทางกลับกัน การต่อต้านที่พี่น้องฟิลิปปีกำลังได้รับก็เป็นสัญญาณที่บอกชัดเจนถึงความรอดที่พวกเขาได้รับจากพระเจ้า ความหมายที่เปาโลต้องการจะสื่อก็คือ ‘อย่ากลัวพวกศัตรูของท่าน มันเป็นสัญญาณที่บอกชัดเจนว่าพวกเขาพินาศและพวกท่านได้รับความรอด’ ความจริง, การทำตามแบบพระเจ้าและความชอบธรรมจะก่อให้เกิดการต่อต้านเสมอ มันเป็นเรื่องจริงที่ท่านสามารถบอกได้ว่าท่านกำลังทำสิ่งที่ถูกต้องอยู่หรือไม่โดยการต่อต้านที่มันนำมา

ฟป 1:29 เปาโลออกความเห็นว่าคุณจะได้ทรงโปรดแก่ท่านเพราะเห็นแก่พระคริสต์ มิใช่ให้ท่านเชื่อถือในพระองค์ท่านนั้น แต่ให้ท่านทนความทุกข์ยากเพราะเห็นแก่พระองค์ ด้วย สิ่งที่มาพร้อมกับบอสิทิธีในเรื่องความเชื่อและความรอดก็คือ หน้าที่ในการทนความทุกข์ยากเพื่อพระองค์ มันเป็นส่วนหนึ่งของการเป็นคริสเตียน ความทุกข์ยากดังกล่าวอาจไล่ตั้งแต่การถูกคุกคามและเหยียดหยามเพื่อเห็นแก่พระองค์ไปจนถึงการทำให้อับอาย, การเยาะเย้ย, การถูกดำเนินคดี, การถูกจำคุก, การถูกทรมาน หรือแม้แต่ความตาย ประวัติศาสตร์คริสตจักรเต็มไปด้วยความทุกข์ยากเหล่านี้สำหรับผู้ที่ยืนหยัดบนหลักการตามพระคัมภีร์และดำเนินชีวิตตามนั้นอย่างแท้จริง ชาวโลกเกลียดชังผู้คนของพระเจ้าเพราะเหตุที่ว่า คำพยานอันชอบธรรมของพวกเขาเปิดเผยให้เห็นถึงความอธรรมของชาวโลกและปรับโทษชาวโลก ชาวโลกจึงแค้นเคือง

ฟป 1:30 คือให้ท่านต้องต่อสู้เช่นเดียวกับที่ท่านได้เห็นข้าพเจ้าต่อสู้ และซึ่งท่านได้ยินว่าข้าพเจ้ากำลังสู้ในขณะนี้ เห็นได้ชัดว่าคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปีกำลังเจอกับการข่มเหงอยู่ พวกเขาได้เจอกับสิ่งที่เคยเกิดขึ้นกับเปาโลตอนที่ท่านอยู่กับพวกเขาเมื่อสิบปีก่อน ท่านได้ถูกจับ, ถูกซ้อม และถูกจำคุก ดู กิจการ 16 ท่านจึงเตือนความจำพวกเขาว่าพวกเขาเองก็กำลังเจอกับ

ความทุกข์ยากแบบเดียวกันในตอนนี้ พวกเขาได้เห็นถึงความทุกข์ยากของท่านในตอนนั้นและตอนนี้ก็ทราบดีถึงความทุกข์ยากของท่านที่กรุงโรม สิ่งสำคัญที่ถูกกล่าวไว้ในข้อ 28 ก็คือว่า พวกเขาไม่ต้องกลัวพวกที่ขัดขวาง เปาโลเคยผ่านมาหมดแล้ว พวกเขาก็จะผ่านสิ่งเหล่านั้นได้เหมือนกัน

*****

ภาพรวมของฟิลิปปี 2: ปัญหาหนึ่งที่ชัดเจนในคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปีถูกพูดถึง นั่นคือความแตกแยกเล็กน้อยซึ่งเกิดจากความเยอหยิ่งของคนบางคน เปาโลจึงหนุนใจพวกเขาให้คงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันไว้ต่อไปผ่านทางความถ่อมใจ ท่านยกภาพประกอบของการที่พระเยซูทรงทนการเหยียดหยามเพื่อยกตัวอย่างของความถ่อมใจที่ผู้คนของพระเจ้าจำเป็นต้องมี ท่านกลับมาพูดถึงเรื่องความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน โดยขอให้พวกเขาทำทุกสิ่ง โดยปราศจากการทู่เถียงกัน บทนี้ปิดท้ายด้วยความเห็นส่วนตัวเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงานหลายคนของเปาโลในพันธกิจ รวมถึงความห่วงใยที่ท่านมีต่อพวกเขาด้วย

ฟป 2:1 เหตุฉะนั้นถ้าได้รับการเร้าใจประการใดในพระคริสต์ ถ้ามีการหนุนใจประการใดในความรัก ถ้ามีส่วนประการใดกับพระวิญญูณ ถ้ามีการรักใคร่เอ็นดูและเห็นอกเห็นใจประการใด อัครทูตท่านนี้เริ่มต้นบทนี้โดยการถามคำถามสี่คำถาม โดยแต่ละคำถามนั้นเป็นความจริงอย่างเห็นได้ชัด (คำถามเหล่านี้เป็นประโยคเงื่อนไขแบบแรก) ตามหลักตรรกะแล้ว ท่านกำลังนำไปสู่ประเด็นที่ท่านจะกล่าวในข้อต่อไป ดังนั้นท่านจึงถามว่า “ถ้าได้รับการเร้าใจประการใดในพระคริสต์”

คำที่แปลว่า การเร้าใจ (พาราคเลซิส) มีความหมายว่า ‘การปลอบประโลมใจ’ หรือ ‘การให้กำลังใจ’ มีพระพรดังกล่าวในพระคริสต์จริงๆ ท่านถามต่อไปว่า “ถ้ามีการหนุนใจประการใดในความรัก” อีกครั้งที่คำตอบชัดเจนอยู่แล้ว มีสิ่งนี้จริงๆ จากนั้น “ถ้ามีส่วนประการใดกับพระวิญญูณ” สิ่งนี้ก็มีเหมือนกัน สุดท้าย “ถ้ามีการรักใคร่เอ็นดูและเห็นอกเห็นใจประการใด (ในพระคริสต์)”

คนสมัยโบราณเชื่อว่าอารมณ์ที่อ่อนโยน (ความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจ) เกิดออกมาจากลำไส้ (คู่มืออธิบายของฟิลิปปี 1:8) แม้ไม่ได้เอ่ยไว้ แต่เปาโลก็ถามชัดเจนว่ามีความเมตตาเห็นอกเห็นใจในพระคริสต์และท่ามกลางผู้คนของพระเจ้าหรือไม่ อีกครั้งที่คำตอบชัดเจนอยู่แล้ว

ฟป 2:2 หลังจากได้ปูพื้นไปแล้ว เปาโลจึงกำชับพวกเขาให้ทำให้ความยินดีของข้าพเจ้าเต็มเปี่ยม ด้วยการมีความคิดอย่างเดียวกัน ดังที่ท่านได้เอ่ยถึงไปแล้วในบทก่อน (1:27) มีความแตกแยกกันอยู่บ้างในคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปี เหตุฉะนั้นหลังจากได้วางเงื่อนไขประการไปในข้อก่อนหน้าแล้ว ท่านจึงกำชับให้พวกเขาทำให้ความยินดีของท่านเต็มเปี่ยมโดยการมีความคิดอย่างเดียวกัน ท่านกล่าวต่อไปโดยขอให้พวกเขามีความรักอย่างเดียวกัน มีใจรู้สึกและคิดพร้อมเพรียงกัน ความหมายก็คือ ท่านต้องการให้พวกเขามีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในด้านจิตวิญญาณและความคิด

ฟป 2:3 เราได้เห็นถึงรากเหง้าของปัญหาแล้ว ดังที่ซาโลมอนได้เขียนไว้นานแล้วว่า “เพราะความทะนงตัวเท่านั้นการวิวาทจึงเกิดขึ้น” (สุภาษิต 13:10) เห็นได้ชัดว่ามีบางคนในคริสตจักรที่กำลังก่อให้เกิดความขัดแย้งและการแตกแยกเพราะความทะนงตัวของตน ดังนั้นเปาโลจึงกำชับว่า **อย่าทำสิ่งใดในทางทุ่มเถียงกันหรืออวดดี** คำที่แปลว่า **ทุ่มเถียงกัน** (*เอะริเซเอีย*) มีความหมายว่า ‘การเสาะแสวงหาตำแหน่งทางการเมืองเพื่อประโยชน์ของตัวเองโดยใช้วิธีที่ไม่ยุติธรรม’ มันมีความหมายด้วยว่า ‘ความเห็นแก่ตัว’ หรือ ‘การยกยอตัวเอง’ บางคนในคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปีมีใจเย่อหยิ่งตามเนื้อหนัง โดยอาจยกตัวเองเพื่อให้ได้บางตำแหน่งในคริสตจักร คำที่แปลว่า **อวดดี** (*เคะนอคอเซีย*) มีความหมายว่า ‘ความมั่นใจในตัวเอง’ และ ‘ความเย่อหยิ่งที่ไร้สาระ’ ความเย่อหยิ่งก็คือการทำตามเนื้อหนังอย่างแท้จริงและการงานอันโสम्मของมันก็ปรากฏชัดเจน เพราะความเย่อหยิ่งตามเนื้อหนังของบางคนในคริสตจักร จึงเกิดการทะเลาะเบาะแว้งกันและการขาดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

ด้วยเหตุนี้อัครทูตท่านนี้จึงขอให้พวกเขา **จงมีใจถ่อมถือน่าคนอื่นดีกว่าตัว** ความหมายก็คือ การนับว่าหรือพิจารณาว่าคนอื่นดีกว่าหรือน่านับถือว่าตัวเอง หากทุกคนปฏิบัติตามความจริงข้อนี้ การรับใช้จะดีขึ้นกว่าเดิมมากขนาดไหน

ฟป 2:4 ในทำนองเดียวกัน เปาโลจึงตักเตือนพวกเขาว่า **อย่าให้ต่างคนต่างเห็นแก่ประโยชน์ของตนฝ่ายเดียว แต่จงเห็นแก่ประโยชน์ของคนอื่นๆด้วย** ความหมายก็คือ อย่ามัวแต่มุ่งเน้นการเป็นคนที่ต้องมาก่อนเป็นอันดับแรกและหาวิธียกระดับตัวเอง แต่จงให้ความสำคัญต่อการยกระดับผู้อื่นแทน การทำเช่นนั้นขัดแย้งกับเนื้อหนังอย่างมาก แต่มันก็เป็นการสำแดงถึงความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณและความรักแบบ *อากาเป* เห็นได้ชัดว่าบางคนในคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปีกำลังแสดงออกถึงสิ่งที่ตรงข้ามกันอย่างชัดเจน แน่แน่นอนที่การทำเช่นนั้นมิแต่จะก่อให้เกิดความแตกแยกภายในคริสตจักร

ฟป 2:5 เปาโลจึงถือโอกาสของการทำตามเนื้อหนังนี้เพื่อนำเสนอคำบรรยายอันยิ่งใหญ่ที่สุดเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับพระคำริและพระราชกิจขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ท่านจึงกำชับคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปีว่า **ท่านจงมีน้ำใจอย่างนี้ เหมือนอย่างพระเยซูคริสต์ทรงมีด้วยความหมายตรงตัวก็คือ ‘จงมีความเห็นเกี่ยวกับตัวเองเช่นเดียวกับที่มีในพระเยซูคริสต์’** คำที่แปลว่า **น้ำใจ (φρονεω โอ)** ในบริบทนี้มีความหมายว่า ‘ความเห็นเกี่ยวกับตัวเอง’ อัครทูตท่านนี้จึงนำเสนอลักษณะเฉพาะอันยิ่งใหญ่ของพระคริสต์ นั่นคือ การทำให้พระองค์เองต่ำ้อย การถ่อมพระองค์ลง และการสละทิ้งพระองค์เอง คำบรรยายอันยิ่งใหญ่เกี่ยวกับความถ่อมใจขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเป็นความจริงอันสูงสุดในตัวมันเอง อย่างไรก็ตามบริบทที่อยู่ติดกันก็คือ ให้คริสตจักรที่เมืองฟิลิปปีมีทัศนคติอย่างเดียวกัน ท่านจึงบรรยายถึงการทำให้ตัวเองต่ำ้อยของพระคริสต์ ดูข้อ 7

ฟป 2:6 ในการพูดถึงพระเยซูคริสต์ อัครทูตท่านนี้กล่าวว่า **พระองค์ผู้ทรงอยู่ในสภาพพระเจ้า** ก่อนที่จะบรรยายถึงการถ่อมพระองค์ลง เปาโลกล่าวชัดเจนถึงตำแหน่งและตัวตนของพระคริสต์ วลีที่ว่า “ผู้ทรงอยู่ในสภาพพระเจ้า” มีความหมายตรงตัวว่า ‘กำลังมีตัวตนอยู่ใน

ตอนนั้นในสภาพของพระเจ้า' ในสภาพก่อนที่จะมาบังเกิดเป็นมนุษย์ของพระองค์ พระคริสต์ ทรงมีพระลักษณะของพระเจ้าทุกประการและทรงปรากฏแก่ผู้ที่อยู่ในสวรรค์ที่เห็นพระองค์ นี่ เป็นคำกล่าวที่ชัดเจนของเปาโลเกี่ยวกับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ พระองค์ทรงเป็น พระเจ้าและทรงสำแดงพระลักษณะต่างๆของพระเจ้าทุกประการ

อย่างไรก็ตาม เปาโลได้เปิดเผยพระทัยของพระคริสต์ พระองค์ไม่ได้ทรงเห็นว่าการเท่า เทียมกับพระเจ้านั้นเป็นการแย่งชิงเอาไปเสีย คำที่แปลว่า การแย่งชิง (*ฮารพักมอส*) มีความหมาย ตรงตัวว่า 'การฉกฉวยเอาไป' หรือ 'การปล้น' ความหมายรองลงมาคือ 'สิ่งที่ต้องฉวยเอาไว้' หรือ 'ที่ต้องยึดไว้ให้มั่น' เมื่อพิจารณาถึงบริบทที่ใหญ่กว่า น่าจะใช่ความหมายหลังมากกว่า แม้ พระเยซูคริสต์ทรงมีฐานะและฤทธิ์เดชของพระเจ้าจริงๆก่อนเสด็จมารับสภาพเนื้อหนัง แต่ พระองค์ก็ไม่ได้ทรงยึดมั่นในตำแหน่งอันสูงส่งดังกล่าวอย่างเห็นแก่ตัว พระองค์ทรงเต็มพระทัย สละทิ้งสิ่งเหล่านั้นไว้ชั่วคราวเพื่อกระทำให้พระประสงค์ของพระบิดาสำเร็จ

ฟป 2:7   ดังนั้นพระองค์ได้ทรงกระทำพระองค์เองให้ไม่มีชื่อเสียงใดๆ คำที่แปลว่า ชื่อเสียง (*เคะนอ โอ*) มีความหมายตรงตัวว่า 'ทำให้ว่างเปล่า' หรือ 'ทำให้เป็นโมฆะ' แม้พระองค์ ทรงเป็นพระเจ้าทุกประการ แต่พระองค์ก็ทรงเต็มพระทัยทำให้พระองค์เองว่างเปล่าจาก เกียรติยศและความยิ่งใหญ่เหล่านั้น พระองค์ทรงสละทิ้งพระลักษณะบางประการของพระเจ้า เพื่อมาเป็นมนุษย์ คำทางศาสนศาสตร์ *kenosis* หมายถึงการที่พระคริสต์ทรงสละทิ้งความเป็น กษัตริย์ของพระองค์เองด้วยความเต็มใจ พระองค์ทรงสละทิ้งแผ่นดินสวรรค์เพื่อมาเกิดเป็น มนุษย์ในร่างหล้าอันด้อยต่ำ พระผู้สร้างทรงถ่อมพระองค์ลงสุดๆจริงๆ พระองค์ผู้ทรงเป็น พระเจ้าทรงมารับสภาพในร่างกายมนุษย์ “พระวาทะทรงรับสภาพเนื้อหนังและทรงสถิตอยู่ ท่ามกลางเรา” พระองค์จึงทรงกลายเป็นมนุษย์ คือ มนุษย์ที่เป็นพระเจ้า

ในการทำเช่นนั้นพระองค์ได้ทรงรับสภาพอย่างผู้รับใช้ ทรงถือกำเนิดในลักษณะของ มนุษย์ พระองค์ผู้ทรงเป็นจอมกษัตริย์และจอมเจ้านาย ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ทรงเต็มพระทัยถ่อม พระองค์ลงและทรงรับสภาพอย่างผู้รับใช้ ภาพที่ตรงข้ามกันอย่างชัดเจนนี้เป็นเรื่องที่เหลือเชื่อ

จริงๆ คำที่แปลว่า ผู้รับใช้ คือ คออูลอส จากคำกรีกหลายคำที่ใช้เรียกผู้รับใช้ นี่เป็นคำที่หมายถึง ผู้รับใช้ในระดับที่ต่ำที่สุด มันหมายถึงทาสที่เป็นข้ารับใช้ พระเยซูทรงเปลี่ยนจากตำแหน่งสูงสุด มาสู่ต่ำสุดด้วยความเต็มพระทัย พระองค์ทรงกลายมาเป็นเหมือนมนุษย์ พระองค์ผู้ทรงเป็นพระ เยโฮวาห์ผู้ยิ่งใหญ่ได้ทรงถ่อมพระองค์ลงเพื่อกลายมาเป็นเด็กทารกที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้และ ต้องพึ่งพาผู้อื่น พระองค์ได้ทรงกลายมาเป็นมนุษย์ที่เป็นพระเจ้าผู้ในวันหนึ่งจะทรงแบกรับความ บาปของเราบนกางเขน และประทานความรอดนิรันดร์และชัยชนะเหนือความบาป ความตาย และพญามาร

ฟป 2:8   ดังนั้นพระองค์ทรงปรากฏพระองค์ในสภาพมนุษย์แล้ว คำว่า สภาพ (สเคมา) มีความหมายว่า ‘แก่นแท้’ พระเยซูจึงทรงปรากฏพระองค์ในแก่นแท้แห่งความเป็น มนุษย์ พระองค์ได้ทรงกลายมาเป็นมนุษย์เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ พระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรง มหิทฤฤทธิ์ได้กลายมาเป็นมนุษย์ในเวลาเดียวกัน คือ มนุษย์ที่เป็นพระเจ้า (เป็นทั้งสองอย่างใน เวลาเดียวกัน) ดังนั้น พระองค์ก็ทรงถ่อมพระองค์ลง คำที่แปลว่า ถ่อม (ทาเปะอินอ โอ) มีความ หมายว่า ‘ทำให้ต่ำ’ หรือ ‘ทำให้ตัวเองต่ำลง’

พระองค์จึงยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณา กระทั่งความมรณาที่กางเขน ขึ้นตอนสุดท้าย ของการทำให้พระองค์เองต่ำลงคือ การสิ้นพระชนม์ คนเราไม่สามารถที่จะไปต่ำกว่านั้นได้อีก แล้ว นอกจากนี้ความมรณาที่พระองค์ทรงทนเอาก็เป็นความมรณาที่อภัยสอดสู โหดร้ายทารุณ และน่าอัปยศที่สุดในการที่พระองค์ทรงถูกตรึงกางเขน ดังนั้นพระเยซูจึงทรงเต็มพระทัยไปจาก ตำแหน่งที่สูงที่สุดในจักรวาล คือ บัลลังก์ของพระเจ้า มาสู่ฐานะอันต่ำต้อยที่สุด คือ ความมรณา โดยการถูกตรึงที่กางเขน

(อัครทูตท่านนี้จึงได้ยกภาพประกอบให้คริสตจักรที่เมืองฟิลิปปีเห็นพระทัยที่อยู่ในพระ เยชูคริสต์ พระองค์ทรงถ่อมพระองค์ลงด้วยความเต็มพระทัย บทเรียนของพวกเขาก็คือการทำ อย่างเดียวกัน)

ฟป 2:9 เปาโลจึงขึ้นต้นย่อหน้าต่อไปด้วยเหตุฉะนั้น ความหมายก็คือ ‘เพราะเหตุนี้เอง’ พระเจ้าจึงได้ทรงยกพระองค์ขึ้นอย่างสูงที่สุดด้วย และได้ทรงประทานพระนามเหนือนามทั้งปวงให้แก่พระองค์ แม้พระเยซูทรงเต็มพระทัยสละทิ้งพระองค์เอง โดยถ่อมพระองค์ลงจนถึงจุดต่ำสุด แต่พระเจ้าก็ได้ทรงยกพระองค์ขึ้นอย่างสูงที่สุด คำที่แปลเช่นนั้น (ฮีบรู 1:3) มีความหมายว่า ‘ยกขึ้นสู่ตำแหน่งและอำนาจสูงที่สุด’ หรือ ‘ยกขึ้นสู่ไอศวรรยานุภาพสูงสุด’ พระเจ้าจึงได้ทรงยกชูพระองค์กลับไปสู่ตำแหน่งสูงที่สุดในจักรวาล บัดนี้พระองค์ทรงประทับอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์พระเจ้าอีกครั้ง นอกจากนี้ พระองค์ยังได้ประทาน “พระนามเหนือนามทั้งปวงให้แก่พระองค์” ด้วย

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเสด็จกลับขึ้นสู่สวรรค์ พระองค์ได้เสด็จกลับไปไม่เพียงในฐานะพระบุตรของพระเจ้าเท่านั้น แต่ในฐานะบุตรมนุษย์ด้วย พระองค์ได้เสด็จกลับไปพร้อมกับบางสิ่งที่พระองค์ไม่ได้นำมาจากสวรรค์ด้วย และนั่นคือความเป็นมนุษย์ของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงประสูติเข้ามาในโลกนี้ พระเจ้าทรงบัญชาว่า “เจ้าจะเรียกนามของท่านว่าเยซู” (มัทธิว 1:21) นั่นเป็นพระนามที่เหนือนามอื่นทั้งปวง พระนามเต็มๆของพระองค์ พระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้ามีลักษณะเป็นคำบรรยาย องค์พระผู้เป็นเจ้าคือยศของพระองค์ คริสต์คือตำแหน่งของพระองค์ แต่เยซูเป็นพระนามของพระองค์

ฟป 2:10 เพื่อ ‘หัวเข้าทุกหัวเข้า’ ในสวรรค์ก็ดี ที่แผ่นดินโลกก็ดี ใต้พื้นแผ่นดินโลกก็ดี ‘จะต้องคุกกราบลง’ นมัสการในพระนามแห่งพระเยซูนั้น พระเยซูเป็นพระนามที่เหนือนามอื่นทั้งปวง ทุกหัวเข้าจะนมัสการในพระนามอันประเสริฐนี้ อัครทูตท่านนี้กล่าวชัดเจนถึงขอบเขตของคำบัญชานี้ คือ ในสวรรค์ก็ดี ที่แผ่นดินโลกก็ดี ใต้พื้นแผ่นดินโลกก็ดี สิ่งทรงสร้างทั้งปวงถูกเหมารวมหมดในขอบเขตนี้ สิ่งต่างๆที่อยู่ในสวรรค์ก็คือพวกทูตสวรรค์และวิสุทธิชนทั้งหลายที่ล่วงกลับไปแล้ว สิ่งต่างๆที่อยู่บนแผ่นดินโลกก็คือ คนเหล่านั้นที่ยังมีชีวิตอยู่บนพื้นแผ่นดินโลก ส่วนสิ่งต่างๆที่อยู่ใต้พื้นแผ่นดินโลกเป็นสำนวนภาษากรีกหมายถึงนรก นั่นคือ คนที่ไม่รอดและอาณาจักรของพญามาร

วันนั้นกำลังใกล้เข้ามาที่สิ่งทรงสร้างทั้งปวงที่เคยมีชีวิตอยู่จะคุกกราบลงที่พระนามของพระเยซู ไม่เพียงผู้คนของพระเจ้าจากทุกยุคทุกสมัยจะทำเช่นนั้นเท่านั้น แต่คนชั่วจากทุกระดับจะทำเช่นนั้นด้วย ตั้งแต่คนเหลือขอที่ปฏิเสธพระคริสต์ไปจนถึงผู้เผด็จการที่ปฏิเสธพระคริสต์จะคุกกราบลง ในวันนั้นคนชอบเยาะเย้ยที่เชื่อว่าไม่มีพระเจ้าอย่างสตาลินและฮิตเลอร์ก็จะคุกกราบลงเช่นกัน นอกจากนี้พวกปีศาจทุกตัวไปจนถึงลูซิเฟอร์เองก็จะกราบลงที่พระนามพระเยซูด้วย พวกมันอาจไม่เต็มใจกราบ แต่ถึงอย่างไรแล้วพวกมันก็ต้องกราบลงอยู่ดี!

ฟป 2:11 นอกจากนี้ ในวันนั้นพระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ว่า 'ล้นทุกล้นจะยอมรับ' ว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า อันเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าพระบิดา ล้นทุกล้นที่เคยพูดจะยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า! มันจะเป็นจุดสูงสุดของการยกชูพระองค์และจะเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระบิดา ล้นทุกล้น (ไม่เว้นแม้แต่ลิ้นเดียว) ในสวรรค์, นรก และพื้นแผ่นดินโลก, อดีต, ปัจจุบันและอนาคตในวันนั้นจะยกย่องพระองค์ว่าทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าได้ทรงยกชูพระองค์จากการเป็นทาสรับใช้ (2:7) สู่การเป็นจอมเจ้านาย

ฟป 2:12 เหตุฉะนั้นนี้ตรงนี้มีความหมายว่า 'ดังนั้น' ดังนั้นพวกที่รักของข้าพเจ้า เหมือนท่านทั้งหลายได้ยอมเชื่อฟังทุกเวลา และไม่ใช้เมื่อข้าพเจ้าอยู่ด้วยเท่านั้น แต่เดี๋ยวนี้เมื่อข้าพเจ้าไม่อยู่ด้วย ท่านทั้งหลายจงให้ความรอดของตนเกิดผลด้วยความเกรงกลัวตัวสั่น อัครทูตท่านนี้ได้กลับลงมาจากความจริงอันสูงส่งแห่งสรวงสวรรค์เกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา, การทำให้พระองค์เองต่ำลงและการยกชูพระองค์มาสู่เรื่องการดำเนินชีวิตคริสเตียนวันต่อวันบ้าง ท่านได้กล่าวชมคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปีอย่างมีชั้นเชิงว่าพวกเขาได้เชื่อฟังคำสั่งของท่านมาโดยตลอด พวกเขาได้ทำเช่นนั้นต่อหน้าท่าน บัดนี้ท่านขอให้พวกเขาทำเช่นนั้นในยามที่ท่านไม่อยู่ด้วย นั่นคือ "ท่านทั้งหลายจงให้ความรอดของตนเกิดผลด้วยความเกรงกลัวตัวสั่น" ความหมายก็คือ ไม่ใช่ฟังการประพาดเพื่อที่จะได้รับความรอด แต่คำที่แปลว่า **จงให้...เกิดผล** (*คาถะรกา ซอ 1*) มีความหมายว่า 'กระทำ', 'ทำให้สำเร็จลุล่วง' หรือ 'บรรลุ' ความหมายก็คือ ทำให้ความรอดของเราครบถ้วนหรือแสดงหลักฐานแห่งความรอดของเราด้วย "ความเกรงกลัวตัวสั่น"

ความหมายก็คือ การดำเนินชีวิตคริสเตียนของเราด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า โดยคิดถึงทุกสิ่งที
พระคริสต์ได้ทรงกระทำเพื่อเราแล้ว นอกจากนี้เมื่อนึกถึงวันนั้นที่ทุกหัวเขาจะถูกกราบลงต่อ
เบื้องพระพักตร์พระองค์และยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า เราก็ควรดำเนินชีวิต
ด้วยความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้าในตอนนี้ด้วย

ฟป 2:13 เพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงกระทำกิจอยู่ในท่าน ทั้งให้ท่านมีใจ

ปรารถนาและให้ประพฤติตามชอบพระทัยของพระองค์ เราจึงควรปรนนิบัติพระคริสต์เพราะว่า
พระเจ้าเองทรงเป็นผู้ที่กำลังกระทำกิจอยู่ในตัวเราเพื่อทำให้เรามีใจปรารถนาและกระทำตาม
ชอบพระทัยพระองค์ด้วย พระองค์ทรงกระตุ้นเจตจำนงของเราเพื่อให้ทำตามพระประสงค์ของ
พระองค์ เหตุฉะนั้นจึงทำเช่นนั้นด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า

ฟป 2:14 ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด จงกระทำสิ่งสารพัดโดย

ปราศจากการบ่นและการทู่มเถียงกัน อัครทูตท่านนี้ได้กลับมายังจุดที่บ่นนี้ได้เริ่มต้นไว้ ประเด็น
ที่สำคัญกว่าก็คือ ให้คริสตจักรมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและมีความคิดอย่างเดียวกัน ดังนั้น
เมื่อเราเห็นถึงพระทัยของพระคริสต์ซึ่งได้ถูกนำเสนอไปแล้วเพื่อเป็นแบบอย่างสำหรับเรา พวก
เขาก็ควรทำสิ่งสารพัดโดยไม่ทู่มเถียงและบ่นว่ากันและกัน

ฟป 2:15 เพื่อท่านทั้งหลายจะปราศจากคำหยาบและไม่มีความผิด เป็น บุตรที่

ปราศจากคำหยาบของพระเจ้า' ในท่ามกลาง 'ยุคที่คดโกงและวิปลาส' ท่านปรากฏในหมู่พวกเขา
ดูดวงสว่างต่างๆในโลก การเพียรพยายามเอาสันติสุขผูกมัดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวแห่งพระ
วิญญาณ (เอเฟซัส 4:3) ก็เป็นไปเพื่อที่ว่า (ฮินา) "ท่านทั้งหลายจะปราศจากคำหยาบและไม่มีความ
ผิด เป็น บุตรที่ปราศจากคำหยาบของพระเจ้า" เราเห็นความเกี่ยวข้องกันระหว่างการมีใจที่เยอ
หยิ่งและชอบโต้เถียงกับการปราศจากคำหยาบและไม่มีความผิดและปราศจากคำหยาบ คำที่แปลว่า
ปราศจากคำหยาบ (อาหรับพดอส) มีความหมายว่า 'ปราศจากการถูกติเตียน' คำที่แปลว่า 'ไม่มีความ
ผิด (อาเคะไรออส) มีความหมายในเชิงสำนวนว่า 'จริงใจ' คำที่แปลว่า ปราศจากคำหยาบ (อาโม
เมตอส) มีความหมายว่า 'ไม่ค้างพริ้วในเรื่องชื่อเสียง'

ความเย่อหยิ่ง, การทะเลาะเบาะแว้ง และการยกตนข่มท่านในคริสตจักรทำให้พวกเขาตกอยู่ในตำแหน่งที่ถูกครหา, ไม่จริงใจ และมีชื่อเสียงด่างพร้อย เปาโลจึงแนะนำให้พวกเขาทำสิ่งที่ตรงกันข้าม ความจริงก็คือพวกเขามีชีวิตอยู่ “ท่ามกลาง ‘ยุคที่คด โกงและวิปลาศ’” คำที่แปลว่า ยุค (กะเนอะอา) นอกจากแปลว่า ‘ประชาชาติ’ แล้ว บ่อยครั้งมักถูกแปลว่า ‘ชั่วอายุคน’ ด้วย เราและพวกเขาอยู่ในชั่วอายุคนที่คดโกงและวิปลาศ นี่ยังเป็นเหตุผลที่เราต้องไม่ด่างพร้อย ไม่มีพินัยกรรมและไม่มีเหตุให้ต้องถูกตำหนิ

นี่สื่อชัดเจนว่าโลกที่ล้อมรอบตัวเรานั้นมืด พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้ผู้คนของพระองค์ “ปรากฏในหมู่พวกเขาจุดดวงสว่างต่างๆ ในโลก” เมื่อเราถูกมองว่าเป็นคนไม่จริงใจ มีชื่อเสียงที่ด่างพร้อยและมีเหตุให้ถูกตำหนิได้เพราะความแตกแยกที่เกิดขึ้นในท่ามกลางพวกเรา อำนาจแห่งความสว่างของเราที่ฉายให้ชาวโลกเห็นก็ลดลงไปอย่างมาก ความโง่เขลาดังกล่าวบดบังความสว่างของเราเพราะการทำตามเนื้อหนัง เราจึงทำให้พระประสงค์นั้นของพระเจ้าสำหรับเราเป็นหมันไป

ฟป 2:16 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความสว่างของเราก็คือ **จงยึดมั่นในพระวาตะแห่งชีวิต** คำที่แปลว่า **ยึดมั่น** (อะพะ โค) มีความหมายว่า ‘ซุกออกไปข้างหน้า’ ภาพประกอบในปัจจุบันก็คงเป็นรูปปั้นเทพีแห่งเสรีภาพที่ซุกคบเพลิงออกไปข้างหน้าให้ชาวโลกได้เห็น ประภาคารก็อาจเป็นภาพประกอบที่คล้ายคลึงกัน ความสว่างนั้นเป็น “พระวาตะแห่งชีวิต” เปาโลไม่ได้นิยามคำๆ นี้เพิ่มเติมแต่อย่างใด แต่มันก็น่าจะหมายถึงความสว่างแห่งโลกนี้ซึ่งก็คือพระเยซูและอาจจะหมายถึงความสว่างแห่งข่าวประเสริฐด้วยก็ได้ นี่เป็นหน้าที่ที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้แก่เรา ยอห์นเขียนไว้ว่า “ในพระองค์มีชีวิต และชีวิตนั้นเป็นความสว่างของมนุษย์ทั้งปวง” (ยอห์น 1:4) บริบทที่มาก่อนหน้าเตือนให้เราระวังเลนส์ที่สกปรกของความเย่อหยิ่งตามเนื้อหนังในตัวผู้คนของพระเจ้าซึ่งอาจบดบังความสว่างอันประเสริฐนั้นได้

อย่างไรก็ตามเปาโลเขียนไว้ว่า ให้พวกเขาขุดความสว่างนั้นออกไปข้างหน้า เพื่อข้าพเจ้าจะได้ชื่นชมยินดีในวันของพระคริสต์ว่า ข้าพเจ้าไม่ได้วิ่งเปล่าๆ และไม่ได้ทำงานโดย

เปล่าประโยชน์ ภาพเปรียบเทียบก็คือ ภาพของความยินดีในชัยชนะ นั่นคือ *การมีชัย* ท่านนำเสนอภาพเปรียบเทียบประการ ความยินดีของการวิ่งแข่งจนจบและแม้แต่การมีชัยในการแข่งขัน การแข่งขันนั้นก็คือ การนำคบเพลิงแห่งความสว่างของข่าวประเสริฐไปยังโลกที่มีมืดมิดและขัดสน ภาพเปรียบเทียบเรื่องคือ ความยินดีที่งานสำเร็จลุล่วง เปาโลจึงพยายามที่จะชูพระวาตะแห่งชีวิตออกไปข้างหน้าอย่างชัดเจนและไม่มีสิ่งกีดขวาง เกรงว่าการวิ่งแข่งของท่านและการตรากตรำในเรื่องดังกล่าวจะเปล่าประโยชน์ เราจึงเห็นถึงบทเรียนที่ทรงพลังยิ่งนัก ความบาปที่อาจดูเหมือนเล็กน้อยอย่างเช่น ความเย่อหยิ่ง, การขาดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และการทะเลาะวิวาทอาจทำให้ความสว่างของข่าวประเสริฐอับแสงลงได้

ฟป 2:17-18 ขณะที่จนถึงตอนนี้เปาโลได้พูดถึงปัญหาเรื่องความแตกแยกภายในคริสตจักร แต่คราวนี้ท่านเปลี่ยนไปออกความเห็นที่เป็นส่วนตัวมากขึ้นเกี่ยวกับตัวท่านเอง เพื่อนร่วมงานของท่าน และคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปีบ้าง แท้จริงถ้าแม้ข้าพเจ้าต้องถวายตัวเป็นเครื่องบูชาและเป็นการปรนนิบัติเพราะความเชื่อของท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้ายังจะมีความชื่นชมยินดีด้วยกันกับท่านทั้งหลาย ท่านกล่าวอย่างไรเพราะและเหมือนเป็นบทวิถึงความเป็นไปได้ที่ท่านจะถูกประหารชีวิต ท่านยังเป็นนักโทษที่กรุงโรมอยู่ ท่านหวังว่าจะได้รับการปล่อยตัว อยากรู้ก็ตาม เพราะรู้ว่าเนโรมีอารมณ์แปรปรวน ท่านจึงไม่รู้ว่าเหตุการณ์จะกลับกลายออกมาในทำนองใด ดังนั้นท่านจึงพูดถึงการถูกถวายเป็นเครื่องบูชาเพื่อความเชื่อของพวกเขา ท่านใช้การเล่นคำที่น่าสนใจ ท่านพูดถึงแทนถวายเครื่องบูชา ภาพนี้เป็นภาพที่พวกยิวและคนต่างชาติคุ้นเคยดี ถึงแม้ว่าจะเป็นภาพที่แปลกตาสำหรับคนในปัจจุบัน แต่การถวายสัตว์เป็นเครื่องบูชาก็เป็นวิปฏิบัติปกติของคนสมัยโบราณ คำพูดนี้สื่อว่าแทนบูชาก็คือความเชื่อของพวกเขาและตัวท่านเป็นเครื่องบูชา

ท่านยังกล่าวถึง “เครื่องบูชา” และ “การปรนนิบัติเพราะความเชื่อ” ในความคิดของคนยิวว่าเป็นตัวแทนของการถูกถวายเป็นเครื่องบูชาและเป็นสัตว์ที่แบกภาระ เปาโลสื่อถึงทั้งสองเรื่องสำหรับตัวท่านเอง ท่านเต็มใจที่จะถูกถวายเป็นเครื่องบูชาของผู้พลีชีพเพื่อพระคริสต์ ท่านยังเต็มใจที่จะปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าต่อไปอีกด้วย ดู 1:21 คำที่แปลว่า *ถวายตัว (สเป็นโค)* มี

ความหมายตรงตัวว่า ถูกเทออกเป็นเครื่องคัมถวายบูชา (สิ่งที่ทำเทียบกับเครื่องคัมถวายบูชาตามแบบของเลวีคือ เครื่องบูชาที่มีกลิ่นอันหอมหวานซึ่งเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า) ข้อความนี้สื่อว่า เปาโลเต็มใจที่จะหลังโลहितออกเพื่อความเชื่อของพวกเขา ท่านจึงตั้งตาคอยการถูกประหารชีวิตด้วยความชื่นชมยินดีและจะชื่นชมยินดีกับพวกเขาด้วย ท่านเต็มใจที่จะสละชีวิตของตนเพื่อพระคริสต์ มันจะเป็นสิทธิพิเศษอันเปี่ยมด้วยความชื่นชมยินดีที่พวกเขาสามารถร่วมยินดีกับท่านได้

18 ซึ่งท่านก็ควรจะยินดีและชื่นชมด้วยกันกับข้าพเจ้าด้วยเช่นเดียวกัน ท่านจึงกำชับให้พวกเขาชื่นชมยินดีร่วมกับท่าน ปฏิบัติปกติเมื่อได้รู้ว่าผู้รับใช้ผู้เป็นที่รักของพระเจ้าจะถูกประหารชีวิตก็คือการชะงักถอยหลัง อย่างไรก็ตาม ท่านกำชับว่าพวกเขาควรชื่นชมยินดี คำว่ายินดี และ ชื่นชม ถูกผันให้อยู่ในรูปคำสั่ง ดังนั้นความหมายตรงนี้ก็คือ ‘ด้วยเหตุนี้เอง จงยินดีและชื่นชมด้วยกันกับข้าพเจ้า’ นั่นคือจงชื่นชมยินดีกับข้าพเจ้าหากข้าพเจ้าต้องพลีชีพ

ฟป 2:19 แต่ข้าพเจ้าหวังใจในพระเยซูเจ้าว่า ในไม่ช้าข้าพเจ้าจะให้ทิโมธีไปหาพวกท่าน เพื่อข้าพเจ้าจะได้รับความชื่นชมยินดีเช่นกันเมื่อได้รับข่าวของท่าน เมื่อเห็นอย่างนี้แล้ว เปาโลจึงตั้งใจว่าจะใช้ทิโมธีไปเยี่ยมคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปีเพื่อที่เขาจะได้นำข่าวของพวกเขามาแจ้งให้ท่านทราบ “เพื่อข้าพเจ้าจะได้รับความชื่นชมยินดีเช่นกัน” คำที่แปลว่า ความชื่นชมยินดี (*อะอูซุเคะ โอ*) มีความหมายว่า ‘ได้กำลังใจ’ เห็นได้ชัดว่าเปาโลบอกเป็นนัยว่าทิโมธีจะพบพวกเขาในสภาพที่มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันมากขึ้น เขาจะได้อ่านรายงานเรื่องนี้ให้เปาโลทราบและทำให้ท่านมีกำลังใจ

ฟป 2:20-21 อัครทูตท่านนี้ออกความเห็นต่อไปว่า เพราะว่าข้าพเจ้าไม่มีผู้ใดที่มีน้ำใจเหมือนทิโมธี ซึ่งจะเอาใจใส่ในทุกข์สุขของท่านอย่างแท้จริง ท่านบอกเป็นนัยว่าไม่มีใครอีกแล้วที่ท่านจะใช้ไปที่ที่มีน้ำใจเหมือนกับท่านและเป็นห่วงพวกเขาอย่างจริงใจ เราควรระลึกว่าทิโมธีได้อยู่กับเปาโลตอนที่ท่านได้เริ่มตั้งคริสตจักรที่นั่น เขาจึงรู้จักพี่น้องที่นั่นและมีใจรักแก่พวกเขา

อัครทูตท่านนี้กล่าวให้ต้องตีความต่อไปว่า **21** เพราะว่าคนทั้งหลายยอมแสวงหาประโยชน์ของตนเอง ไม่ได้แสวงหาประโยชน์ของพระเยซูคริสต์ เราไม่ทราบชัดเจนว่าท่าน

กำลังหมายถึงใคร อาจเป็นไปได้ว่าลูกาไม่ได้อยู่ที่นั่นกับท่านหรือเขาอาจถูกกักบริเวณเหมือนกัน
แม้ไม่ใช่ช่วงเวลาเดียวกับที่ท่านเขียน 2 ทิโมธี 4:10 แต่น้ำเสียงตรงนี้ก็คล้ายกัน เห็นได้ชัดว่า
พวกพี่น้องที่กรุงโรมยังไม่เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณพอที่จะได้รับมอบหมายภารกิจนี้ เห็นได้ชัดว่า
พวกเขาสนใจแต่เรื่องของตัวเองมากกว่าสนใจพันธกิจแห่งข่าวประเสริฐ หากมองคริสตจักรใน
ปัจจุบันแล้ว เรื่องนี้ก็ยังเป็นเหมือนเดิม

ฟป 2:22-23 เปาโลจึงชมทิโมธีเสียยกใหญ่ ด้วยความที่ทิโมธียังเป็นหนุ่ม ท่านจึงเขียน
ถึงเขาว่า แต่ท่านก็รู้ถึงคุณค่าของทิโมธีแล้วว่า เขาได้รับใช้ร่วมกับข้าพเจ้าในการประกาศข่าว
ประเสริฐ เสมือนบุตรรับใช้บิดา เปาโลบอกเป็นนัยว่า คริสตจักรที่เมืองฟิลิปปีทราบคืออยู่แล้วถึง
คุณค่าของทิโมธี พวกเขาได้เห็นอุปนิสัยของเขาแล้วในการที่เขาได้รับใช้ร่วมกับเปาโลเหมือน
เป็นบุตรของท่านในพันธกิจแห่งข่าวประเสริฐ (ทิโมธีเป็นบุตรของท่านในความเชื่อจริงๆ)

23 เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าหวังใจว่า พอจะเห็นได้ว่าจะเกิดการอย่างไรแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะ
ใช้เขาไปโดยเร็ว เปาโลจึงกล่าวย่ำว่า ท่านหวังใจว่าจะใช้เขาไป *โดยเร็ว* (คือ โดยตรง) “พอจะเห็น
ได้ว่าจะเกิดการอย่างไรแก่ข้าพเจ้า” เปาโลคาดว่าจะได้ขึ้นแก่คดีของท่านต่อหน้าเนโรหลังจาก
นั้นไม่นาน ท่านจึงจะรอคว้าเหตุการณ์จะออกมาในรูปใด จากนั้นท่านจึงจะใช้ทิโมธีไปยังเมืองฟี
ลิปปีเพื่อนำข่าวไปแจ้งให้พวกเขาทราบ

ฟป 2:24 แต่ข้าพเจ้าไว้วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า ในไม่ช้าข้าพเจ้าเองจะมาหา
ท่านด้วย กระนั้นท่านก็วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าว่าตัวท่านเองก็จะได้ไปหาพวกเขาด้วย ถึงแม้
ท่านเต็มใจที่จะถูกเทออกเป็นเครื่องค้ำถายบูชาของผู้พลีชีพ แต่ท่านก็หวังใจว่าจะได้รับการ
ปล่อยตัวและไปเยี่ยมบรรดาพี่น้องอันเป็นที่รักที่เมืองฟิลิปปีในไม่ช้า มีการสื่อว่าเปาโลได้รับ
การปล่อยตัวในเวลาต่อมาจริงๆ ในการแก้คดีที่ท่านรอ แม้เราไม่มีบันทึกว่าเปาโลได้ไปเยือน
เมืองฟิลิปปีหลังจากนั้น แต่ท่านก็ระบุถึงความตั้งใจของท่านว่าจะทำเช่นนั้นจริงๆ ดังนั้นท่านน่าจะ
จะได้ไปที่นั่นจริงๆ

ฟป 2:25 ข้าพเจ้าคิดแล้วว่า จะต้องให้เอปาโฟรดิทัสน้องชายของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมงานและเพื่อนทหารของข้าพเจ้า และเป็นผู้นำข่าวของพวกท่าน และได้ปรนนิบัติข้าพเจ้าในยามขัดสน มาหาท่านทั้งหลาย แม้กระนั้น ท่านก็คิดว่าเป็นการเหมาะสมที่จะ “ให้เอปาโฟรดิทัส...มาหาท่านทั้งหลาย” เราไม่ทราบอะไรมากนักเกี่ยวกับเอปาโฟรดิทัส อย่างไรก็ตาม เห็นได้ชัดว่าคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปีได้ใช้เขาไปยังกรุงโรมพร้อมกับ ‘ของช่วยเหลือมิชชันนารี’ สำหรับเปาโล ดู 4:18 บางคนคิดว่าจริงๆ แล้วเขาเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปี เพราะไม่ทราบว่าตัวเองจะถูกปล่อยตัวเมื่อไรหรือจะได้รับการปล่อยตัวหรือไม่ และก่อนที่จะใช้ทิโมธีไป เปาโลคิดว่าจำเป็นต้องใช้เอปาโฟรดิทัสไปก่อน เห็นได้ชัดว่าเขาเป็นคนที่นำจดหมายฝากฉบับนี้ไปส่งให้คริสตจักรที่เมืองฟิลิปปี

ให้เราสังเกตว่าเปาโลบรรยายถึงเขาว่าอย่างไร ตอนแรกท่านเรียกเขาว่า (1) “น้องชายของข้าพเจ้า” เห็นได้ชัดว่านี่หมายถึงการเป็นพี่น้องในเชิงอุปมาคือ พี่น้องฝ่ายวิญญาณ จากนั้นท่านเรียกเขาว่าเป็น (2) “เพื่อนร่วมงาน” เขาเป็นเพื่อนร่วมงานด้วยกันกับเปาโลในพันธกิจของพระเยซูคริสต์ ท่านยังเรียกเขาว่าเป็น (3) “เพื่อนทหาร” เขากับเปาโลเป็นทหารที่ดีเพื่อพระเยซูคริสต์ ซึ่งต่อสู้เพื่อความเชื่อ บ่อยครั้งที่พันธกิจคือสนามรบ และเอปาโฟรดิทัสก็ได้ร่วมต่อสู้เคียงบ่าเคียงไหล่เปาโลมาตลอด เขาจึงถูกบรรยายว่าเป็น (4) ผู้นำข่าวของพวกท่าน คำที่แปลเช่นนั้น (*อาพอสตอลอส*) มีความหมายตรงตัวว่า ‘อัครทูต’ เห็นได้ชัดว่าเปาโลไม่ได้เรียกเขาว่าอัครทูตในความหมายเดียวกับที่ตัวท่านเองเป็นอัครทูต อย่างไรก็ตาม เขาก็เป็นผู้นำข่าวประเสริฐไปยังคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปี นี่จึงเป็นเหตุว่าทำไมบางคนถึงคิดว่าเขาเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปี อย่างน้อยที่สุดเขาก็เป็นผู้นำข่าวของพวกเขาตรงที่ว่าเขานำส่งจดหมายฝากของเปาโลให้แก่พวกเขา สุดท้าย (5) เปาโลออกความเห็นว่เอปาโฟรดิทัส “ได้ปรนนิบัติข้าพเจ้าในยามขัดสน” ความหมายก็คือเขาได้ปรนนิบัติเปาโลในส่วนที่ท่านขาด

ฟป 2:26-27 เพราะว่าเขาคิดถึงท่านทุกคน และเป็นทุกข์มากเพราะท่านได้ข่าวว่าเขาป่วย 27 เขาป่วยจริงๆ ป่วยจนเกือบจะตาย แต่พระเจ้าทรงพระกรุณาโปรดเขา และไม่ใช้ทรงโปรดเขาคนเดียว แต่ทรงโปรดข้าพเจ้าด้วย เพื่อไม่ให้ข้าพเจ้ามีความทุกข์ซ้อนทุกข์

เราทราบว่าเขาไปถึงที่กรุงโรม เอปาโฟรดิทัสได้ล้มป่วยจนเกือบถึงขั้นเสียชีวิต
อย่างไรก็ตามเขาก็ “คิดถึงท่านทุกคน” นั่นคือเขาปรารถนาที่จะกลับไปเจอหน้าพี่น้องผู้เป็นที่รัก
ของท่านที่เมืองฟิลิปปี นอกจากนี้ข่าวเรื่องความเจ็บป่วยของเขาก็ไปถึงหูของพี่น้องที่เมืองฟิลิปปี
และเอปาโฟรดิทัส “เป็นทุกข์มาก” เพราะเรื่องดังกล่าว เขาเป็นทุกข์ใจที่คริสตจักรอาจไม่
สบายใจเมื่อได้ยินข่าวนั้น

เปาโลยืนยันข้อเท็จจริงที่ว่า “เขาป่วยจริงๆ ป่วยจนเกือบจะตาย” กระนั้น “พระเจ้าทรง
พระกรุณาโปรดเขา” ซึ่งเป็นเหตุให้เปาโลชื่นชมยินดี นอกจากนี้การที่เขาหายป่วยก็เป็นเรื่อง
ทำให้เปาโลมีกำลังใจขึ้นมาก หากจริงๆ แล้วเอปาโฟรดิทัสเสียชีวิต มันก็จะทำให้เปาโล “มีความ
ทุกข์ซ้อนทุกข์” ท่านมีความทุกข์มากพออยู่แล้ว อย่างไรก็ตามพระเจ้าทรงโปรดมิให้เปาโลต้อง
เป็นทุกข์มากขึ้นโดยการให้เอปาโฟรดิทัสหายป่วย

ฟป 2:28 เปาโลออกความเห็นว่าคุณจะนั่นข้าพเจ้าจึงรีบร้อนใช้เขาไป คำที่แปลว่า
ใช้...ไป (เพิ่ม โฟ) อยู่ในรูปปัจจุบันกาลไมใช่รูปอดีตกาล คำที่แปลว่า รีบร้อน (สปรออุ ไดออกเทะ
โรส) มีความหมายว่า ‘อย่างขยันขันแข็ง’ หรือในบริบทนี้คือ ‘โดยตรง’ เปาโลรีบใช้เขาไปพร้อมกับ
จดหมายฝากฉบับนี้เพื่อที่ว่า (ฮินา) เมื่อท่านทั้งหลายได้เห็นเขาอีก ท่านจะได้ชื่นชมยินดี และ
ความทุกข์ของข้าพเจ้าจะเบาบางไปสักหน่อย การไปถึงของเอปาโฟรดิทัสที่เมืองฟิลิปปีจะเป็น
เหตุให้เกิดความชื่นชมยินดีอย่างเหลือล้นในคริสตจักรและจะทำให้เปาโลกังวลน้อยลง

ฟป 2:29 เหตุฉะนั้นท่านจงต้อนรับเขาไว้ในองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยความยินดีทุก
อย่าง และจงนับถือคนอย่างนี้ เปาโลจึงกำชับคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปีผ่านทางคำสั่งสองประการ
ให้พวกเขา (1) ต้อนรับเอปาโฟรดิทัสเมื่อเขากลับมา และ (2) “นับถือคนอย่างนี้” ความหมาย
หลังก็คือ การให้เกียรติเขา อาจเป็นไปได้ว่าในการที่เขาไม่อยู่และข่าวเรื่องเขาป่วย คริสตจักรอาจ
พยายามหาคนมาเป็นผู้แทนเขา เห็นได้ชัดว่าเปาโลจึงหนุนใจพวกเขาให้ไม่เพียงต้อนรับเขา
กลับไปในฐานะศิษยาภิบาลเท่านั้นแต่ยังให้เกียรติเขาด้วย

ฟป 2:30 ด้วยว่าเขาเกือบจะตายเสียแล้วเพราะเห็นแก่การของพระคริสต์ คือได้
เสี่ยงชีวิตของตน เพื่อการปรนนิบัติของท่านทั้งหลายที่บกพร่องต่อข้าพเจ้าอยู่นั้นจะได้เต็ม
บริบูรณ์ มีหลายเรื่องที่ถูกพูดถึงตรงนี้ (1) เห็นได้ชัดว่าในการเดินทางไปยังกรุงโรมเพื่อนำของ
ถวายสำหรับงานมิชชันนารีไปมอบให้แก่เปาโล เอปาโฟรดิทัสเกิดล้มป่วยหนัก (2) เขายินดีมุ่ง
หน้าต่อไปโดยไม่สนว่าเขาจะตายหรือไม่ (3) นี่สื่อด้วยว่าคริสตจักรส่งของถวายมาช่วยเหลือ
เปาโลน้อยลง เอปาโฟรดิทัสจึงมุ่งมั่นที่จะไปเติมเต็มส่วนที่ขาดนั้น เราจึงได้เรียนรู้เกี่ยวกับ
อุปนิสัยของเอปาโฟรดิทัสเยอะทีเดียว

*****

*ภาพรวมของฟิลิปปี 3: อัครทูตท่านนี้เริ่มต้นบทนี้ด้วยการเตือนคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปี
เกี่ยวกับการรुकล้ำเข้ามาของพวกถือลัทธิยิว คนพวกนี้เป็นผู้ที่ต้องการให้ความเชื่อแบบคริสเตียน
เป็นส่วนเสริมของศาสนายิว โดยการถือรักษาบัญญัติและภาระต่างๆของมัน จากส่วนนั้นเปาโล
เปลี่ยนไปกล่าวถ้อยแถลงจุดประสงค์ที่ไพบราเอที่สุคประ โยคหนึ่งในพระคัมภีร์ใหม่ “เพื่อเราจะ
ได้รู้จักพระองค์” ท่านปิดท้ายบทนี้ด้วยการขอร้องให้พวกเขาถวายตัวและใช้วินัยกับความคิด
และจิตวิญญาณในการปรนนิบัติพระเยซูคริสต์*

ฟป 3:1 สูดท้ายนี้ พวกพี่น้องของข้าพเจ้า จงชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า การ
ที่ข้าพเจ้าเขียนข้อความเหล่านี้ถึงท่านซ้ำอีก ก็หาเป็นการลำบากแก่ข้าพเจ้าไม่ แต่เป็นการ
ปลอดภัยสำหรับท่านทั้งหลาย แม้จดหมายฝากฉบับนี้เพิ่งมาถึงครึ่งทางเท่านั้น แต่เปาโลก็มาถึง
จุดโคลแมกซ์แล้ว ท่านจึงกำชับให้ผู้อ่านของท่าน “ชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า” วลีนี้ปรากฏ
อีกทีใน 4:4 คำสั่งที่ว่า จงชื่นชมยินดี ปรากฏสิบห้าครั้งในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ เราได้
รับคำบัญชาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า มันไม่ใช่ทางเลือก ท่าน
กล่าวต่อไปว่า “การที่ข้าพเจ้าเขียนข้อความเหล่านี้ถึงท่านซ้ำอีก ก็หาเป็นการลำบากแก่ข้าพเจ้าไม่
แต่เป็นการปลอดภัยสำหรับท่านทั้งหลาย” ความหมายก็คือ “ข้าพเจ้าไม่เบื่อหน่ายเลยที่จะกล่าว
ซ้ำถึงสิ่งที่ปลอดภัย (คือ ดี) ที่จะให้ท่านทำ นั่นคือ จงชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าต่อไป

ฟป 3:2 ขณะที่ในบทที่แล้วประเด็นหลักคือ การคงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันไว้ โดยการมีความคิดที่ถ่อมใจ แต่คราวนี้เปาโลเพิ่มคำเตือนไว้ด้วย **จงระวังพวกสุนัข จงระวังบรรดาคนที่ทำชั่ว จงระวังพวกถือการเชือดเนื้อเถื่อน** คนสามประเภทนี้จริงๆแล้วเป็นคนกลุ่มเดียวกัน นั่นคือ พวกอาจารย์สอนที่ถือลัทธิยิวที่แอบลอบเข้ามาในคริสตจักร (1) แม้สุนัขในปัจจุบันดูมองในแง่ดี แต่ในสมัยนั้นคนคิดกับสุนัขในทางตรงกันข้าม ความหมายในที่นี้คือพวกหมาป่าซึ่งเป็นเหมือนกับหมาในมากกว่า พวกมันเป็นสัตว์ที่กินซากสัตว์อื่นเป็นอาหารและคอยหาโอกาสโจมตีฝูงลูกแกะและเหยื่อชนิดอื่น การที่ท่านเอ่ยถึง (2) “พวกถือการเชือดเนื้อเถื่อน” หมายถึงคนเหล่านั้นที่สนับสนุนการเข้าสู่หนัด ท่านเรียกพวกเขาว่า “บรรดาคนที่ทำชั่ว” เปาโลต้องการเตือนคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปีให้ระวังพวกอาจารย์ที่ถือลัทธิยิวที่สอนว่าแม้แต่คริสเตียนที่เป็นคนต่างชาตก็จะต้องเข้าสู่หนัดและดำเนินชีวิตใต้พระราชบัญญัติ สำหรับพวกเขาแล้ว ความเชื่อแบบคริสเตียนเป็นส่วนเสริมของศาสนายิว ความจริงที่ใหญ่กว่าก็คือว่า คริสเตียนที่บังเกิดใหม่แล้วส่วนใหญ่ได้รับความรอดออกมาจากศาสนาอื่น พวกเขาต้องเจอกับการทดลองให้กลับไปหาศาสนาเดิมของตนเสมอ ในกรณีนี้คือ ศาสนายูดาห์ สมัยนี้อาจเป็นศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกหรือศาสนาประจำชาติของแต่ละคน

ฟป 3:3 คริสตจักรยุคต้นได้ถือกำเนิดออกมาจากศาสนายิว มันจึงมีอิทธิพลแบบยิวอย่างมหาศาลในหลายชั่วอายุคนแรกๆ เปาโลจึงชี้ให้เห็นว่า **เพราะว่าเราทั้งหลายเป็นพวกถือพิธีเข้าสู่หนัด คือเป็นผู้มัสการพระเจ้าด้วยจิตวิญญาณ และชื่นชมยินดีในพระเยซูคริสต์ และไม่ได้ไว้ใจในเนื้อหนัง ‘สัญลักษณ์’ ของศาสนายิวและการดำเนินชีวิตใต้พระราชบัญญัติคือ การเข้าสู่หนัด มันจึงกลายมาเป็นสำนวนที่หมายถึงประชากรของพระเจ้า พวกยิวถือว่าตัวเองเป็นประชากรของพระเจ้า ลักษณะเฉพาะทางร่างกายที่บ่งบอกพวกเขาอย่างชัดเจนคือ การเข้าสู่หนัด (ผู้ชาย) ดังนั้นในความคิดของพวกยิว การเข้าสู่หนัดจึงกลายเป็นสิ่งที่เหมือนกับการเป็นประชากรของพระเจ้า (ในศาสนศาสตร์แบบพันธสัญญาสมัยปัจจุบัน บัพติศมาได้กลายเป็นเครื่องหมายที่บ่งบอกคริสเตียนหลายกลุ่ม ลองไปดูสมาชิกครอบครัว ‘คริสเตียน’ ที่ตกใจที่พ่อแม่ที่เพิ่งบังเกิดใหม่ไม่ยอม ‘ให้บัพติศมา (ศีลจุ่ม)’ ลูกทารกของตนแล้วจะเห็น)**

แทนที่จะมั่นใจ “ในเนื้อหนัง” นั่นคือ การเข้าสู่หน้ของเนื้อหนัง อัครทูตท่านนี้ชี้ให้เห็นว่าเรา “นมัสการพระเจ้าด้วยจิตวิญญาณ และชื่นชมยินดีในพระเยซูคริสต์” การที่เรามาหาพระเจ้าได้นั้นไม่ได้เป็นมาโดยการเข้าสู่หน้, การรับบัพติศมา หรือพิธีกรรมทางศาสนาอื่นใด พระเยซูตรัสว่า “พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ และผู้ที่นมัสการพระองค์ต้องนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง” ยอห์น 4:24 แทนที่จะภาควุไมใจในพิธีกรรมทางศาสนาของเรา เรา “ชื่นชมยินดีในพระเยซูคริสต์” พวกถ้อลัทธิยิวให้ความสำคัญต่อสิ่งที่เป็นของเนื้อหนัง ความเชื่อแบบคริสเตียนที่แท้จริงให้ความสำคัญต่อสิ่งที่เป็นของจิตวิญญาณ

ฟป 3:4 เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือให้แก่ข้อโต้แย้งของท่าน เปาโลจึงเล่าถึงภูมิหลังของตัวเอง ท่านเป็นยิวอย่างทีคนๆหนึ่งจะเป็นยิวได้ ท่านจึงกล่าวว่ ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าเองมีเหตุทีจะไว้ใจในเนื้อหนัง หลักเหตุผลของท่านนั้นชัดเจน หากท่านต้องการ ท่านก็สามารถฟังการเข้าสู่หน้ของตัวเองได้ ด้วยเหตุนี้ ถ้าผู้อื่นคิดว่าเขามีเหตุผลทีจะไว้ใจในเนื้อหนัง ข้าพเจ้าก็มีมากกว่าเขาเสียอีก หากผู้ที่สนับสนุนทรศนะของศาสนายิวคิดว่าเขาสามารถฟังการเข้าสู่หน้ในร่างกายของตนได้ เปาโลก็ทำได้มากยิ่งขึ้นกว่าเสียอีก หากผู้ใดมีเหตุให้หวังเช่นนั้นได้ คนๆนั้นก็คือเปาโลนั่นเอง ท่านจึงให้รายการประวัติความน่าเชื่อถือของตัวเองในการเป็นยิว

ฟป 3:5 ท่านเกิดมาได้แปลวันก็ได้เข้าสู่หน้ตามที่พระราชบัญญัติได้ตั้งไว้ ท่านเป็นชนชาติอิสราเอล ท่านไม่ได้เป็นคนเข้าจาริตศาสนายิวแต่เป็นยิวโดยกำเนิด ท่านเกิดในตระกูลเบนยามินซึ่งท่านถือว่าเป็นเหรียญตราเกียรติยศของตัวเองเลย ตระกูลเบนยามินเป็นหนึ่งในสองตระกูลที่ยังคงสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าในประวัติศาสตร์สมัยพันธสัญญาเดิม ท่านเป็นชาติฮีบรูเกิดจากชาวฮีบรู ไม่มีใครเป็นยิวได้มากกว่าเปาโลแล้ว ทั้งบิดาและมารดาของท่านเป็นยิว ซึ่งเป็นคำกล่าวอ้างทีมียิวไม่กี่คนที่ทำได้ ท่านเป็นชาติฮีบรูโดยกำเนิด, โดยศาสนา, โดยการศึกษาและโดยธรรมเนียม ทีสำคัญยิ่งไปกว่านั้น ในด้านพระราชบัญญัติก็อยู่ในคณะฟาริสี พวกฟาริสีเป็นคณะหนึ่งในศาสนายิวทีอนุรักษนิยมมากที่สุดและเคร่งครัดมากที่สุด มียิวน้อยคนนักทีมีความน่าเชื่อถือในการเป็นยิวมากไปกว่าเปาโล

ฟป 3:6   ในด้านความกระตือรือร้นก็ได้ข่มเหงคริสตจักร ในด้านความชอบธรรม ซึ่งมีอยู่โดยพระราชบัญญัติ ข้าพเจ้าก็ไม่มีที่ติได้ หากนั่นยังไม่พอ “ในด้านความกระตือรือร้น” ท่านก็ได้ข่มเหงคริสตจักร ในเรื่อง “ความชอบธรรมซึ่งมีอยู่โดยพระราชบัญญัติ” ท่านก็ไม่มีที่ติได้ ท่านพูดจากมุมมองของยิวที่เป็นฟาริสี ท่านถือรักษากฎียบย่อยของพระราชบัญญัติ ซึ่งรวมถึงข้อปลีกย่อยต่างๆที่ถูกพวก ربบีเพิ่มเข้ามาแบบไม่มีที่สิ้นสุดด้วย ในสายตาของพวกเขาแล้ว ท่านก็ไม่มีข้อบกพร่องเลย

ก่อนกลับใจรับเชื่อเปาโลก็ภูมิใจในความชอบธรรมของตัวเอง มันเป็นเหรียญตราเกียรติยศของท่าน มันเป็นข้อได้เปรียบของท่านอย่างมากและหมายถึงการได้ไต่เต้าไปสู่ตำแหน่งสูงๆในหมู่พวกยิว ดังนั้นสำหรับคนเหล่านั้นที่กำลังสนับสนุนศาสนายิวในบริบทของความเชื่อแบบคริสเตียน เปาโลก็สามารถเอาชนะความเป็นยิวของพวกเขาได้สบายๆ มียิวน้อยคนนักในโลกนี้ที่มีความน่าเชื่อถือในการเป็นยิวมากไปกว่าท่าน

ฟป 3:7   แต่ว่าสิ่งใดที่เคยเป็นคุณประโยชน์แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าถือว่าสิ่งนั้นไร้ประโยชน์แล้วเพื่อเห็นแก่พระคริสต์ ความเป็นยิวซึ่งเป็นบันไดให้ท่านก้าวไปสู่ความมีหน้ามีตาในสังคมของพวกยิวนั้น ตอนนี้ท่านถือว่ามันเป็นสิ่งไร้ประโยชน์แล้วเพราะเห็นแก่พระคริสต์ หากเปาโลไม่ได้เป็นสมาชิกคนหนึ่งของสภาซานเฮดริน แต่ท่านก็กำลังจะได้เข้าเป็นสมาชิกของมันอย่างแน่นอนก่อนที่ท่านกลับใจรับเชื่อ มันนำมาซึ่งอำนาจ, อิทธิพล และความมั่งคั่งในวัฒนธรรมของพวกยิว คำกริยา *ถือว่า (เฮเกะออ ไม)* อยู่ในรูปสมบุรณ์กาล ความหมายก็คือว่า ‘แต่สิ่งใดที่เคยเป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ถือว่าเป็นสิ่งไร้ประโยชน์ไปแล้วเพราะเห็นแก่พระคริสต์’ ท่านได้ถือว่าเป็นสิ่งเหล่านั้นไร้ประโยชน์ไปแล้วเรียบร้อย สิ่งเหล่านั้นได้กลายเป็นอดีตไปแล้ว

ฟป 3:8   ท่านกล่าวต่อไปว่า ที่จริงข้าพเจ้าถือว่าสิ่งสารพัดไร้ประโยชน์เพราะเห็นแก่ความประเสริฐแห่งความรู้ถึงพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า ความหมายก็คือ ‘อันที่จริงแล้ว ข้าพเจ้าถือต่อไปว่าทุกสิ่งล้วนไร้ประโยชน์เพื่อเห็นแก่ความประเสริฐแห่งความรู้

ถึงพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า' พระคริสต์ทรงสำคัญต่อท่านมากกว่าความสำเร็จ และโอกาสในความก้าวหน้าของท่าน นอกจากนี้ท่านเสริมอีกว่า เพราะเหตุพระองค์ ข้าพเจ้าจึง ได้ยอมสละสิ่งสารพัด และถือว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเหมือนหยากเหี่ยว เพื่อข้าพเจ้าจะได้พระคริสต์ ความหมายตรงตัวก็คือ 'โดยทางพระองค์ (พระคริสต์) ข้าพเจ้าได้ทนต่อการสูญเสียทุกสิ่ง'

เปาโลยอมรับตรงๆว่าการสูญเสียชื่อเสียง, ลาภยศ, อิทธิพล และความก้าวหน้าของท่าน นั้นเกิดขึ้นเพราะการที่ท่านมารับเชื่อพระคริสต์ จากตำแหน่งของท่านในพระคริสต์ บัดนี้ท่าน ถือว่าสิ่งต่างๆที่ท่านเคยมีเป็นหยากเหี่ยว คำที่แปลเช่นนั้น (สคูบาลอน) มีความหมายว่า 'ขยะ', 'มูลฝอย' หรือ 'ไร้ค่า' บัดนี้เป้าหมายของท่านก็คือ "เพื่อข้าพเจ้าจะได้พระคริสต์" คำที่แปลว่า 'ได้' (เคระ ไค โน) มีความหมายว่า 'ได้มา' มันเป็นรูปกริยาของคำนาม *คุณประโยชน์* ในข้อ 7 ความหมายก็คือว่า เพื่อที่ท่านจะได้รับการเห็นชอบ, สามัคคีธรรม และพระพรของพระคริสต์ และตั้ง ที่เราจะเห็นต่อไปในบทนี้ มันอาจหมายถึงการได้รับรางวัลที่เส้นชัย คือ บัลลังก์พิพากษาของ พระคริสต์ด้วย

ฟป 3:9 และจะได้ปรากฏอยู่ในพระองค์ ไม่มีความชอบธรรมของข้าพเจ้าเองซึ่ง ได้มาโดยพระราชบัญญัติ แต่มีมาโดยความเชื่อในพระคริสต์ เป็นความชอบธรรมซึ่งมาจาก พระเจ้าโดยความเชื่อ ข้อความนี้มีเนื้อหาต่อเนื่องมาจากข้อ 8 ท่านไม่เพียงต้องทนต่อการสูญเสีย สิ่งสารพัดเท่านั้นโดยถือว่าสิ่งเหล่านั้นไร้ค่า ท่านยังแสวงหาการมีสามัคคีธรรมกับพระคริสต์ ด้วย "และจะได้ปรากฏอยู่ในพระองค์"

อัครทูตท่านนี้จึงเปลี่ยนไปพูดถึงเรื่องหลักคำสอนที่สำคัญบ้าง นั่นคือ ตำแหน่งของเรา ในพระคริสต์ ถึงแม้จะได้บรรลุเป้าหมายนั้นแล้ว โดยทางความเชื่อในพระคริสต์ แต่เปาโลก็ขยาย ความเพิ่มเติมเกี่ยวกับความชอบธรรมในทางตำแหน่งนั้น ท่านหมายถึงความชอบธรรมนั้นที่ถูก นับว่าเป็นของเราเมื่อเราถูกทำให้เป็นคนชอบธรรม ดู โรม 4-5 ดังนั้น เป้าหมายสูงสุดที่จะ ปรากฏอยู่ในพระคริสต์จึงไม่ได้เป็นมาโดย "ความชอบธรรมของข้าพเจ้าเองซึ่งได้มาโดยพระ ราชบัญญัติ"

ความชอบธรรมของพระเจ้าไม่ได้เป็นมาโดยคุณความดีของเราเองหรือโดยการรักษาบัญญัติสิบประการ ในความคิดของพวกเขาแล้ว พระราชบัญญัติไม่ได้มีเพียงบัญญัติสิบประการเท่านั้น แต่ยังมีข้อปลีกย่อยอีกมากมายไม่รู้จบซึ่งถูกบัญญัติโดยพวกรับบีและประเพณีของพวกเขา ก่อนหน้านั้นเปาโลเคยรักษาบัญญัติเหล่านั้น ได้เยอะเท่าที่จะทำได้ แต่มันก็ไม่สามารถนำมาซึ่งความชอบธรรมของพระเจ้าได้

แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ตำแหน่งที่สูงสุดของความชอบธรรมคือ ความชอบธรรมที่ “มีมาโดยความเชื่อในพระคริสต์” ความเชื่อนี้เองที่นำ “ความชอบธรรมซึ่งมาจากพระเจ้าโดยความเชื่อ” ตรงข้ามกับความชอบธรรมที่ขี้ปะติ๋วของตัวเองและความพยายามไม่สิ้นสุดที่จะรักษาพระราชบัญญัติของยิว ท่านขอมีความชอบธรรมในระดับที่สูงสุดดีกว่า นั่นคือ ความชอบธรรมของพระเจ้า ความเชื่อนั่นเองที่ได้ทำให้ท่านมาอยู่ในพระคริสต์ ท่านจึงปรากฏในพระองค์ได้ โดยมี ความชอบธรรมของพระคริสต์จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า

ฟป 3:10 ลำดับความคิดของท่านมาถึงจุดสุดยอดตรงนี้ ท่านเต็มใจอมสูญเสียความสำเร็จและความก้าวหน้าทั้งหมดเพื่อที่ท่านจะได้มาซึ่งพระคริสต์และความชอบธรรมของพระองค์ เพื่อข้าพเจ้าจะได้รู้จักพระองค์ และฤทธิ์เดชแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ และร่วมทุกข์กับพระองค์ ความปรารถนาของท่านคือ การได้รู้จักพระคริสต์ ท่านได้เจอกับพระองค์แล้ว แต่เดี๋ยวนี้ท่านปรารถนาที่จะ (1) รู้จักพระองค์ด้วย พระเยซูตรัสในยอห์น 17:3 “และนี่แหละคือชีวิตนิรันดร์ คือที่เขารู้จักพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา”

การต้อนรับพระคริสต์เป็นเรื่องหนึ่ง แต่การได้รู้จักพระองค์นั้นก็เป็นคนละเรื่องเลย นั่นเป็นความปรารถนาของเปาโล คำที่แปลว่า **รู้จัก (กิโนสโค)** หมายถึงความรู้ที่มีพื้นฐานอยู่บนประสบการณ์ส่วนตัว นั่นคือ การรู้จักโดยประสบการณ์ เปาโลปรารถนาที่จะพัฒนาความเข้าใจและความรู้ในเรื่องพระคริสต์โดยการมีความสนิทสนมส่วนตัวกับพระองค์

นอกจากนี้ ท่านยังปรารถนา (2) ที่จะรู้จัก “ฤทธิ์เดชแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์” ด้วย ท่านน่าจะหมายถึงฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่ชุบพระเยซูให้เป็นขึ้นจากตาย ท่านปรารถนาที่จะมีฤทธิ์เดชนั้นของพระเจ้าในชีวิตและพันธกิจของท่าน

สุดท้ายท่านปรารถนา (3) ที่จะ “ร่วมทุกข์กับพระองค์” พระคริสต์ได้ทรงทนทุกข์เพื่อเรา ฉะนั้น เปาโลก็ตั้งตาคอยการมีส่วนร่วมในความทุกข์เหล่านั้นด้วยเช่นกัน ในช่วงชีวิตตอนนี่ของท่าน ท่านได้เจอกับการข่มเหงมากมายแล้ว ท่านทราบดีว่าการทนทุกข์นั้นเป็นเช่นไร แต่ท่านยินดีในการถูกข่มเหง โดยรู้ว่าท่านกำลังมีส่วนร่วมในความทุกข์เหมือนอย่างองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่าน คริสเตียนส่วนใหญ่ทุกวันนี้รู้น้อยมากหรือไม่รู้เลยว่าการทนทุกข์เพื่อพระคริสต์นั้นเป็นอย่างไร เปาโลทราบดีและท่านก็ปรารถนาที่จะมีประสบการณ์ในความทุกข์ดังกล่าวเพื่อมีส่วนร่วมในความทุกข์ที่พระคริสต์ทรงทนเพื่อเรา

เปาโลทราบดีว่าท่านจะได้เจอกับเพชฌฆาตที่กรุงโรม ดังนั้นท่านจึงเต็มใจที่จะตั้งอารมณ์ตายเหมือนพระองค์ แม้ท่านหวังว่าจะได้รับการช่วยให้พ้นจากการถูกประหารชีวิต แต่ถ้าสิ่งไม่ได้จริงๆ ท่านก็ยิ่งกว่าเต็มใจที่จะเจอกับสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านได้เผชิญ นั่นคือการถูกประหารชีวิต สำหรับท่านแล้วการมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ แต่การตายก็เป็นกำไร

ฟป 3:11 ถ้าโดยวิธีหนึ่งวิธีใดข้าพเจ้าก็จะได้เป็นขึ้นมาจากความตายด้วย ความหมายของท่านชัดเจนและอาจถอดความได้ดังนี้: ‘เพื่อที่ข้าพเจ้าจะมาถึงการเป็นขึ้นจากตายจริงๆ’ ไม่มีการสื่อถึงข้อสงสัยใดๆตรงนี้เลย ท่านทราบว่าเกิดอะไรขึ้นกับท่านหากท่านถูกประหารชีวิต ท่านทราบว่าการไม่อยู่ในร่างกายนี้ก็คือการได้ไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า นอกจากนี้แล้ว ท่านก็จะมาถึงการเป็นขึ้นจากตายฝ่ายร่างกายของตัวเองในภายหลังด้วย

ความหมายที่สำคัญกว่าก็คือว่า ท่านเต็มใจที่จะทนทุกข์ในความทุกข์ที่พระคริสต์ทรงเผชิญ แม้จะถึงความตายก็ตาม เพราะท่านทราบว่าการเป็นขึ้นจากตายรอคอยท่านอยู่หลังจากนั้น

ฟป 3:12 ท่านหยุดพักเพื่อออกความเห็นว่ามีใช่ข้าพเจ้าได้แล้ว หรือสำเร็จแล้ว คำที่แปลว่า *ได้แล้ว* (ล้มบาโน) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ได้รับแล้ว’ รูปกาลของคำที่แปลว่า

สำเร็จ คือ ‘สมบูรณ์กาล’ และเป็นคำที่อยู่ในรูปประธานถูกกระทำ ดังนั้นความหมายก็คือว่า ‘ไม่ใช่ข้าพเจ้าได้รับแล้วหรือว่าข้าพเจ้าได้ถูกทำให้สมบูรณ์แบบแล้ว’ แม้ท่านปรารถนาที่จะรู้จักพระคริสต์และฤทธิ์เดชของพระองค์ให้มากยิ่งขึ้น แต่ท่านก็ยังไม่ได้รับพระพรนั้น โดยสมบูรณ์ และท่านก็ยังไม่ได้เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ โดยสมบูรณ์ด้วย แต่ข้าพเจ้ากำลังบากบั่นมุ่งไป เพื่อข้าพเจ้าจะได้ช่วยเอาตามอย่างที่พระเยซูคริสต์ได้ทรงช่วยข้าพเจ้าไว้เป็นของพระองค์แล้ว คำที่แปลว่า บากบั่นมุ่งไป (คิโอะโค) มีความหมายว่า ‘ไล่ตาม’ และอยู่ในรูปปัจจุบันกาล คำที่แปลว่า ช่วย (คาทาลัมบาโน) ในความหมายแบบพื้นฐานที่สุดก็คือ ‘จับเอาไว้’ ความหมายที่สำคัญกว่าของเปาโลก็คือว่า ‘แต่ข้าพเจ้ากำลังไล่ตาม (เป้าหมายนี้) เพื่อข้าพเจ้าจะได้จับเอาสิ่งๆ เพื่อสิ่งนี้พระคริสต์ได้ทรงจับเอาข้าพเจ้าไว้แล้ว’ พระเยซูคริสต์ได้ทรงจับเปาโลไว้ระหว่างทางไปยังเมืองคามาซัสเมื่อหลายปีก่อนหน้านั้น และได้ทรงประทานภารกิจให้ท่านทำให้สำเร็จ คูจิกการ 26:15-18 นับแต่นั้นเป็นต้นมาท่านก็ไล่ตามที่จะกระทำให้พันธกิจนี้สำเร็จมาโดยตลอด

ฟป 3:13 คำเทศนาอันยิ่งใหญ่ของท่านในเรื่องการอุทิศตัวของท่านแด่พระคริสต์ตอนนี้ได้เปลี่ยนมาสู่ภาพเปรียบเทียบที่เราคุ้นเคย นั่นคือ ภาพของนักวิ่งมาราธอนระยะทางไกล ท่านกล่าวต่อไปว่า พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่ถือว่าข้าพเจ้าได้ช่วยไว้ได้แล้ว ดังที่ข้อความที่ตามมาจะแสดงให้เห็นชัดเจน เปาโลมองชีวิตและพันธกิจของท่านว่าเป็นการแข่งวิ่งมาราธอนเพื่อที่จะได้รับคำชมและรางวัลของพระคริสต์ที่เส้นชัย ตอนนั้นท่านยังไปไม่ถึงเส้นชัยนั้น ตอนนั้นท่านยังไม่ได้จับรางวัลไว้ได้ แต่ท่านทราบว่าคุณกำลังบากบั่นมุ่งไปอยู่ ดังนั้นท่านจึงมีเป้าหมายที่ชัดเจนและมีวินัยภายในที่จะไม่เพียงวิ่งแข่งจนจบการแข่งขันเท่านั้น แต่มีชัยในการแข่งขันด้วย แต่ข้าพเจ้าทำอย่างหนึ่ง คือลืมนิ่งที่ผ่านพ้นมาแล้วเสีย และโน้มตัวออกไปหาสิ่งที่อยู่ข้างหน้า

เส้นชัยนั้นอยู่ไม่ไกลแล้ว รางวัลนั้นอยู่ใกล้เต็มที ดังนั้นท่านจึงเต็มใจที่จะลืมนิ่งความสำเร็จทุกอย่างของตัวเองและโอกาสที่จะก้าวหน้าในฝ่ายมนุษย์ ท่านลืมนิ่งการต่อต้าน การข่มเหงและความยุ่งยากทั้งหมดที่ท่านต้องประสบพบเจอมาตลอดทาง ท่านกลับทำเหมือนนักวิ่งมาราธอนที่เกือบเข้าเส้นชัยเต็มที คือ โน้มตัวออกไปข้างหน้าสู่เป้าหมาย คำที่แปลว่า โน้มตัวออกไป (อะ

เพ็ทเตอะอินอไม) มีความหมายว่า ‘ยึดออกไปสู่’ เหมือนกับนักวิ่งที่เข้าสู่เส้นชัย ท่านได้มาจนถึงขนาดนี้แล้ว รางวัลอยู่ใกล้เต็มทีแล้ว ท่านจะไม่มีวันกลับถอยหลังตอนนี้เด็ดขาด

ฟป 3:14 ดังนั้น ความมุ่งมั่นของท่านจึงปรากฏชัดเจน ข้าพเจ้ากำลังบากบั่นมุ่งไปสู่อุบัติชัย เพื่อจะได้รับรางวัลซึ่งพระเจ้าได้ทรงเรียกจากเบื้องบนให้เราไปรับในพระเยซูคริสต์ คำที่แปลว่า บากบั่นมุ่งไป (คิโอะโค) เช่นเดียวกับในข้อ 12 มีความหมายว่าไล่ตาม แต่คำว่า ‘บากบั่นมุ่งไป’ ก็เป็นคำแปลที่สื่อความได้ดีเยี่ยม คำที่แปลว่า อุบัติชัย (สคอพอส) ในบริบทนี้มีความหมายว่า ‘เป้าหมาย’ หรือ ‘เส้นชัย’ ที่นั่นมีรางวัลของผู้ชนะรออยู่สำหรับการมีชัยชนะ (คือ การมีชัย) ภาพนี้ทั้งลึกซึ้งและเรียบง่าย โดยการใช้อุปมาเปรียบเทียบนี้ เปาโลทราบว่าตัวท่านอยู่ไม่ไกลจากเส้นชัยของการแข่งวิ่งมาราธอนของชีวิตคริสเตียนและการรับใช้ของท่าน ดังนั้นท่านจึงบากบั่นมุ่งไปอย่างไม่ย่อท้อโดยจับตามองที่พระเยซูผู้ทรงริเริ่มและทำให้ความเชื่อของท่านสำเร็จ ที่เส้นชัยแห่งชีวิตและการรับใช้ของท่าน ท่านทราบว่า “รางวัลซึ่งพระเจ้าได้ทรงเรียกจากเบื้องบนให้เราไปรับในพระเยซูคริสต์” แน่นอนที่รางวัลนั้นคือบำเหน็จ, มงกุฎ, กำมเชย และตำแหน่งที่พระเยซูคริสต์จะทรงมอบให้เราที่บัลลังก์พิพากษาของพระองค์ พระเจ้าได้ทรงเรียกท่านให้มาสู่การรับใช้ซึ่งท่านได้กระทำอย่างสัตย์ซื่อมาตั้งแต่ที่ท่านกลับใจรับเชื่อนอกเมืองดามัสกัส เส้นชัยนั้นอยู่ใกล้แล้ว ท่านจึงบากบั่นต่อไป

ฟป 3:15 ท่านจึงเปลี่ยนมาพูดถึงผู้อ่านของท่านบ้าง เหตุฉะนั้นให้เราซึ่งเป็นผู้ใหญ่แล้วมีใจคิดอย่างนั้น คำที่แปลว่า เป็นผู้ใหญ่ (เทอะละอืออส) ในความหมายตรงตัวแปลว่า ‘ครบถ้วน’ ในบริบทนี้มันหมายถึง ‘โตเต็มวัย’ ดังนั้นความหมายโดยรวมก็คือ สำหรับคนที่โตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณแล้ว เรามีเป้าหมายเดียวกัน จงบากบั่นมุ่งไปสู่อุบัติชัยซึ่งพระเจ้าได้ทรงเรียกจากเบื้องบนให้เราไปรับในพระเยซูคริสต์

ท่านปิดท้ายข้อนี้ด้วยข้อคิดเสริม และถ้าท่านคิดอย่างอื่น พระเจ้าก็จะทรงโปรดสำแดงสิ่งนี้ให้แก่ท่านด้วย กล่าวอีกนัยหนึ่ง สำหรับคนเหล่านั้นที่ เป็นผู้ใหญ่น้อยกว่าและไม่เต็มใจที่จะอุทิศตัวเพื่อการนี้ เปาโลก็มอบพวกเขาให้เป็นหน้าที่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะกระทำกิจในตัว

พวกเขา ความหมายก็คือ ผู้ใดก็ตามที่คิดเป็นอื่น (ที่ไม่เต็มใจที่จะอุทิศตัวเพื่อปรนนิบัติพระคริสต์) ขอให้พระเจ้าทรงสำแดงเรื่องนี้แก่พวกท่านด้วยละกัน

ฟป 3:16 ท่านกล่าวภาพเปรียบอันลึกซึ้งนี้ต่อไป แต่เราได้แค่นั้นแล้ว ก็ให้เราดำเนินตรงตามนั้นต่อไป คือให้เราคิดเห็นอย่างเดียวกัน ความหมายก็คือว่า ไม่ว่าเราจะบรรลุถึงขั้นไหนแล้วก็ตาม ให้เราดำเนินชีวิตตามหลักการที่กล่าวไว้แล้วด้านบนและมีความคิดแบบเดียวกัน นั่นคือจงลืมนอดีตเสีย ไม่ว่าจะดีขึ้นหรือแย่ลง และจงบากบั่นมุ่งไปสู่หลักชัย เพื่อจะได้รับรางวัลซึ่งพระเจ้าได้ทรงเรียกจากเบื้องบนให้เราไปรับในพระเยซูคริสต์ อย่าวางใจในชัยชนะของตนเอง แต่จงอุทิศตัวและมีวินัยในตัวเองเพื่อปรนนิบัติพระเยซูคริสต์ไปจนถึงเส้นชัย จงดำเนินชีวิตตามกฎนั้น จงมุ่งคิดในเรื่องนี้เหมือนกัน จงบากบั่นมุ่งไปเหมือนนักวิ่งมาราธอนเพื่อมีชัยในการแข่งขัน

ฟป 3:17 ในทำนองเดียวกัน เปาโลกำชับผู้อ่านของท่านว่า พี่น้องทั้งหลาย ท่านจงประพฤติตามแบบข้าพเจ้า และคอยดูคนทั้งหลายเหล่านั้นที่ประพฤติตามแบบเดียวกัน เหมือนท่านทั้งหลายได้พบเราเป็นตัวอย่าง คำกำชับของท่านนั้นชัดเจน จงปฏิบัติตามแบบอย่างของข้าพเจ้าและจงสังเกตคนอื่นที่ประพฤติตามแบบเดียวกันและยึดเอาเป็นแบบอย่าง ท่านได้นำเสนอเกี่ยวกับเรื่องนี้ไปแล้วด้านบน ดังนั้นความหมายก็คือ ‘จงปฏิบัติตามแบบอย่างของข้าพเจ้า และจงสังเกตคนอื่นที่ทำแบบเดียวกัน’ นั่นคือ ‘คนเหล่านั้นที่ เป็นผู้ใหญ่แล้ว’ (ข้อ 15)

ฟป 3:18-19 คราวนี้อัครทูตท่านนี้เปลี่ยนไปพูดถึงสิ่งที่เห็นได้ชัดว่าเป็นคำเตือนอีกประการ อย่างไรก็ตามบางคนคิดว่าท่านยังหมายถึงพวกถือลัทธิยิวที่ท่านได้เตือนเกี่ยวกับพวกเขาไปแล้วในตอนต้นของบทนี้ ไม่ว่าจะในกรณีใด แก่นแท้แห่งคำเตือนของท่านก็ดูเหมือนจะชี้ให้เห็นถึงอิทธิพลของคนนับถือพระต่างประเทศและวิถีชีวิตที่เอาแต่สนุกสนานของพวกเขา

(เพราะว่ามีคนหลายคนประพฤติตัวเป็นศัตรูต่อกางเขนของพระคริสต์ ซึ่งข้าพเจ้าได้บอกท่านถึงเรื่องของเขาหลายครั้งแล้ว และบัดนี้ยังบอกท่านอีกด้วยน้ำตาไหล คนมากมายในสมัยนั้น (และในสมัยนี้ด้วย) ดำเนินชีวิตของตนเหมือนเป็นศัตรูแห่งกางเขนของพระคริสต์

เปาโลเป็นทุกข์ด้วยเรื่องนี้ นี้ไม่ได้หมายถึงชาวโลกโดยทั่วไป แต่หมายถึงพวกคริสเตียนแต่ปาก ที่วิถีชีวิตของพวกเขาตรงข้ามกับการอุทิศตัวของเปาโลดังที่ได้บรรยายไว้แล้วด้านบน ประเด็นของท่านน่าอัศจรรย์ใจตรงที่ว่าคริสเตียนทั้งหลายที่รักโลก, กลับสัจย์ และทำตามเนื้อหนังเป็นศัตรูแห่งกางเขน นี่เป็นเรื่องที่เราต้องถูกคิดทีเดียว

ท่านบรรยายถึงคนพวกนี้ต่อไปว่า 19 ปลายทางของคนเหล่านั้นคือความพินาศ พระของเขาคือกระเพาะ เขายกความที่น่าอัปยศของเขาขึ้นมาโอ้อวด เขาสนใจในวัตถุทางโลก) เปาโลบรรยายถึงคนพวกนี้ว่า “พระของเขาคือกระเพาะ” คำที่แปลว่า กระเพาะ (คอยเลีย) มักถูกแปลว่า ‘ครรภ์’ และอาจหมายถึงอวัยวะสืบพันธุ์ของผู้หญิงได้ด้วย นั่นดูเหมือนจะสอดคล้องกับวลีถัดไป “เขายกความที่น่าอัปยศของเขาขึ้นมาโอ้อวด” นี่สื่อถึงการหมกมุ่นในเรื่องเพศและการทำผิดศีลธรรม

คนพวกนี้สนใจแต่ “วัตถุทางโลก” ซึ่งมีความหมายว่า ‘สิ่งต่างๆที่เป็นของชาวโลก’ อย่างไรก็ตามปลายทางของพวกเขา ก็คือ ความพินาศ คำที่แปลเช่นนั้น คือ อาโพลและเฮีย นี่สื่อว่า คริสเตียนแต่ปากจำนวนมากเป็นเช่นนั้นจริงๆ คือ เป็นคริสเตียนแต่ปากเท่านั้น วิถีชีวิตที่ไม่บริสุทธิ์ รักโลก และทำตามเนื้อหนังของพวกเขาสื่อให้เห็นถึงสภาพจิตวิญญาณที่แท้จริงของพวกเขา นั่นคือ ไม่รอด กระนั้นโดยการออกปากยอมรับพระคริสต์ของพวกเขา พวกเขาจึงเป็นศัตรูแห่งกางเขนและเป็นเหตุให้เปาโลทุกข์ใจมากๆ คนพวกนี้อาจเป็นผู้ที่ประกาศพระคริสต์ด้วยจิตใจริษยาและทุ่มเถียงกันเพื่อสร้างปัญหาให้แก่เปาโลเพิ่มมากขึ้นไปอีก

ฟป 3:20 ถึงแม้คนเหล่านี้ที่ได้ถูกบรรยายถึงไปแล้วจะมี ‘ความเป็นพลเมือง’ ของโลกนี้ แต่ฝ่ายเราเป็นชาวแผ่นดินสวรรค์ คำที่แปลว่า เป็นชาว (พอลิเตอะอูมา) เป็นคำที่ใช้ในทางการเมือง มันมีความหมายตรงตัวว่า การบริหารจัดการกิจการด้านพลเมือง, รัฐ และความเป็นพลเมือง เปาโลจึงกำลังกล่าวว่า ‘ความเป็นพลเมืองของเรานั้นอยู่ในสวรรค์’ ไม่ใช่ในโลกนี้ เป็นความจริงที่ ‘โลกนี้ไม่ใช่บ้านของเรา เราแค่เป็นแขกที่ผ่านมาเท่านั้น’ นอกจากนี้ จากสวรรค์นั่นเอง เรารอคอยพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดซึ่งจะเสด็จมาจากสวรรค์ คือพระเยซูคริสต์เจ้า คำที่แปลว่า รอ

คอย (อาพ็คเคะคอไม) มีความหมายว่า ‘รอกคอย’ หรือ ‘รอกคอยอย่างอดทน’ เป็นความจริงที่เราควรรอกคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราอย่างอดทน ซึ่งการเสด็จกลับมาจากสวรรค์ของพระองค์นั้นใกล้เข้ามาแล้ว เราเห็นชัดเจนถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์

ฟป 3:21 แม้ไม่ได้ระบุเป็นชื่อ แต่เราเห็นชัดเจนถึงการรับขึ้นของคริสเตียน เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาจากสวรรค์ พระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงกายอันต่ำต้อยของเราให้เหมือนพระกายอันทรงสง่าราศีของพระองค์ ดังที่เปาโลได้เขียนถึงคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ก่อนหน้านั้น “เราจะไม่ลวงหลับหลมทุกคน แต่เราจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่หมด” ในวันนั้นเราจะสวมความไม่เปื่อยเน่าและความเป็นอมตะ (1 โครินธ์ 15:51-53) คำที่แปลว่า *ต่ำต้อย* (ทาเปะอิโนซิส) มีความหมายว่า ‘ต่ำต้อย’ ในวันนั้นร่างกายที่เป็นดินอันต่ำต้อยของเราจะถูกเปลี่ยนแปลงเป็นร่างกายที่ได้รับสง่าราศี “เหมือนพระกายอันทรงสง่าราศีของพระองค์” การเปลี่ยนแปลงอันน่าอัศจรรย์นั้นจะเกิดขึ้นด้วยฤทธานุภาพซึ่งพระองค์ทรงสามารถปราบถึงสารพัดลงใต้อำนาจของพระองค์ ฤทธานุภาพที่จะทำให้อร่างกายที่ทำจากดินของเราได้รับสง่าราศีจะเป็นฤทธานุภาพเดียวกับที่พระองค์ทรงใช้ในการปราบถึงสารพัดลงใต้อำนาจของพระองค์ มันเป็นฤทธานุภาพของพระเจ้า

*****

ภาพรวมของฟิลิปปี 4: จดหมายฝากฉบับนี้ปิดท้ายด้วยการที่เปาโลมีคำสั่งถึงบุคคลหลายคนในคริสตจักร โดยขอให้พวกเขามีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอีกครั้ง ท่านเสริมด้วยคำกำชับหลายประการสำหรับการดำเนินชีวิตคริสเตียนในแต่ละวัน จากนั้นอัครทูตท่านนี้ปิดท้ายด้วยการขอบคุณพวกเขาอีกครั้งสำหรับการสนับสนุนทางการเงินของพวกเขาและขอให้พระเจ้าทรงให้เกียรติพวกเขา

ฟป 4:1 เพราะเหตุที่เรามีความเป็นพลเมืองในสวรรค์และจะได้รับสง่าราศีในการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรก อัครทูตท่านนี้จึงกล่าวต่อไปว่า เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า ผู้เป็นที่รัก เป็นที่ปรารถนา เป็นที่ยินดี และเป็นมงกุฎของข้าพเจ้า พวกที่รักของข้าพเจ้า จงยืนยัน

ในองค์พระผู้เป็นเจ้า เราเห็นชัดเจนถึงสายสัมพันธ์ฝ่ายวิญญาณอันลึกซึ้งระหว่างเปาโลกับคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปี พวกเขาเป็น “ผู้เป็นที่รัก เป็นที่ปรารถนา” ท่านยังเรียกพวกเขาว่า “เป็นที่ยินดี และเป็นมงกุฏของข้าพเจ้า” คำที่แปลว่า มงกุฏ (*στέφανος*) เป็นสิ่งที่ถูกมอบให้แก่ผู้ชนะในการแข่งขันกีฬาของชาวกรีก อย่างน้อยท่านก็ใช้คำนี้เป็นคำเปรียบถึงความยินดีที่ท่านมีในตัวพวกเขา มันอาจหมายถึงมงกุฏที่จะถูกประทานให้ที่บัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ด้วย บางคนเรียกมันว่า มงกุฏของผู้นำวิญญาณเพราะเปาโลได้นำวิญญาณพี่น้องหลายคนในเมืองฟิลิปปีให้มาถึงพระคริสต์ อย่างไรก็ตาม ความสอดคล้องของบริบทดูเหมือนจะบ่งชี้ความหมายในเชิงการชื่นชมยินดีโดยทั่วไปมากกว่า

ประเด็นทั้งหมดของท่านจาก *เหตุฉะนั้น* ก็คือ ขอให้พวกเขา “ยืนมั่นในองค์พระผู้เป็นเจ้า” วลี *ยืนมั่น* แปลมาจากคำกรีก ‘สเตโค’ และมีความหมายว่า ‘ยืนมั่น’, ‘ไม่ล้มเลิก’, ‘พากเพียรต่อไป’ ความหมายตรงนี้ค่อนข้างคล้ายคลึงกับคำกำชับของเปาโลที่มีต่อคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัสในเอเฟซัส 6:11-14 ที่ท่านเตือนสติพวกเขาให้ยืนมั่น และเมื่อเสร็จแล้วจะยืนมั่นได้ ดังนั้นจงยืนมั่นต่อไป นี่เป็นคำสั่ง!

ฟป 4:2 เปาโลเขียนถึงผู้หญิงสองคนในคริสตจักร คือ นางยูโอเดียและนางลิททิเค เห็นได้ชัดว่ามีการทะเลาะเบาะแว้งระหว่างคนทั้งสอง ไม่ว่าจะสองคนนี้จะเริ่มต้นเหตุของปัญหาที่ถูกพูดถึงใน 2:2-4 หรือนี้เป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกันเลยนั้น เราไม่ทราบชัดเจน ไม่ว่าจะในกรณีใด เปาโลก็วิงวอนพวกนางทั้งสอง **ข้าพเจ้าขอเตือนนางยูโอเดีย และขอเตือนนางลิททิเค ให้มีจิตใจปรองดองกันในองค์พระผู้เป็นเจ้า** การทะเลาะเบาะแว้งกันระหว่างสมาชิกในคริสตจักรก็ส่งผลเสียฝ่ายวิญญาณพอกๆกับปัญหาอื่นๆ เปาโลเตือนสติพวกนางให้ปรับความเข้าใจกัน และคืนดีกัน

ฟป 4:3 เปาโลเขียนถึงคนๆหนึ่งซึ่งท่านถือว่าเป็น **เพื่อนร่วมแอกแท้ๆ** เราไม่ทราบชัดเจนว่าท่านหมายถึงใคร มีบางคนเสนอว่าจริงๆแล้วท่านกำลังหมายถึงชายคนหนึ่งที่มิ้นามว่า *ซุซูกอส* ซึ่งเป็นที่มาของคำว่า “เพื่อนร่วมแอกแท้ๆ” นั่นอาจเป็นไปได้ อย่างไรก็ตามบรรดาผู้

แปลฉบับคิงเจมส์หลีกเลี่ยงการแปลเช่นนั้นเพราะไม่มีบันทึกในวรรณกรรมกรีกเลยว่ามีคนใช้ชื่อแบบนั้น ในทางกลับกัน ‘เพื่อนร่วมแอกแท้อๆ’ คนนี้อาจเป็นเพื่อนร่วมงานที่สตั๊ตซ์ชื่อของเปาโลซึ่งท่านไม่เอ่ยชื่อที่เมืองฟิลิปปีก็ได้ ไม่ว่าจะในกรณีใดเปาโลกำชับให้เขา ช่วยผู้หญิงเหล่านั้น ผู้ซึ่งได้ทำงานในข่าวประเสริฐด้วยกันกับข้าพเจ้า คำที่แปลว่า ได้ทำงาน...ด้วยกัน (ซุนัธและโอ) เป็นคำที่น่าสนใจ มันมีความหมายตรงตัวว่า ‘ต่อสู้ด้วยกัน’ เป็นทีม คำราก คือ *อัสและโอ* ซึ่งเป็นที่มาของคำภาษาอังกฤษ *athlete* เห็นได้ชัดว่าผู้หญิงบางคนในคริสตจักรได้ทำงานร่วมกับเปาโลเป็นทีมในการประกาศข่าวประเสริฐที่เมืองฟิลิปปี เราเห็นชัดเจนถึงบทบาทของคณงานสตรีในคริสตจักรและเปาโลก็ขอให้ช่วยเหลือพวกนางด้วย

ท่านกำชับ ‘เพื่อนร่วมแอกแท้อๆ’ (ซุซูกอส) คนนี้ให้ช่วยเคลมด้วย รวมทั้งคนอื่นที่เป็นเพื่อนร่วมงานของข้าพเจ้า ซึ่งชื่อของเขาเหล่านั้นมีอยู่ในหนังสือแห่งชีวิตแล้ว นี่เป็นครั้งเดียวเท่านั้นในพระคัมภีร์ที่มีการเอ่ยถึงเคลม อย่างไรก็ตามประเพณีของคริสตจักรยุคต้นก็เสนอแนะว่า นี่อาจเป็นเคลมที่ได้กลายเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรที่กรุงโรมตอนท้ายศตวรรษแรกก็ได้ อย่างไรก็ตาม เคลมเป็นชื่อที่ใช้กันแพร่หลายในสมัยนั้น ดังนั้นเราจึงไม่สามารถบอกได้แน่นอนว่าทั้งสองเป็นคนๆเดียวกัน ไม่ว่าจะในกรณีใดเปาโลก็เตือนสติ ‘ซุซูกอส’ ให้ช่วยท่านและเพื่อนร่วมงานคนอื่นๆ ท่านกล่าวว่าคนเหล่านี้มีชื่อจดไว้ใน “หนังสือแห่งชีวิต” แล้ว นี่เป็นครั้งแรกในแปลครั้งที่วลี “หนังสือแห่งชีวิต” ปรากฏในพระคัมภีร์ใหม่ แม้ไม่มีการนิยามไว้ชัดเจน แต่มันดูเหมือนหมายถึงคนเหล่านั้นที่ได้รับความรอดแล้ว

ฟป 4:4 เมื่อพิจารณาถึงความจริงอันประเสริฐก่อนหน้า (การมีชื่อของเราจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตแล้ว) เปาโลจึงบัญชาให้พวกเขา **ขึ้นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าตลอดเวลา** ข้าพเจ้าขออ้ออีกครั้งว่า **จงขึ้นชมยินดีเถิด** ท่านทวนซ้ำคำสั่ง ‘จงขึ้นชมยินดี’ สองครั้ง ทั้งสองครั้งคำนี้อยู่ในรูปของคำสั่ง แม้เปาโลทราบที่ท่านอาจเจอกับความยากลำบากในไม่ช้า แต่เห็นได้ชัดว่าตัวท่านเองก็ขึ้นชมยินดี และท่านจึงกำชับให้พี่น้องที่เมืองฟิลิปปีขึ้นชมยินดีเช่นเดียวกัน ชื่อของพวกเขาถูกจดไว้ในสวรรค์แล้ว เราเห็นชัดเจนว่าเราขึ้นชมยินดีได้ในสิ่งใด นั่นคือ “ในองค์พระผู้เป็นเจ้า” พระองค์ทรงเป็นความชื่นชมยินดีของเราและความชื่นชมยินดีนั้นก็

เป็นกำลังของเรา (เนหะมีย์ 8:10) นอกจากนี้เรายังถูกกำชับให้ชื่นชมยินดีทุกเวลา คำที่แปลเช่นนั้น (พันทอเตะ) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ทุกเวลา’, ‘เสมอ’, ‘เสมอไป’ การชื่นชมยินดีไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้นเอง มันเป็นสิ่งที่ถูกบัญชาให้กระทำ ไม่ว่าเราบังเอิญอยากที่จะชื่นชมยินดีหรือไม่นั้นไม่สำคัญ เราได้รับคำบัญชาจากพระวิญญาณของพระเจ้าให้ชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า จบ!

ฟป 4:5 คราวนี้อัครทูตท่านนี้เปลี่ยนไปกล่าวความเห็นทั้งท้ายหลายประการ ความเห็นต่อไปนี้ให้บทเรียนเราหลายอย่างจริงๆ **จงให้จิตใจที่อ่อนสุภาพของท่านประจักษ์แก่คนทั้งปวง** คำพูดนี้เป็นคำสั่งอีกแล้ว คำที่แปลว่า **จิตใจที่อ่อนสุภาพ (เอะพิเอะฮิเคส)** มีความหมายว่า ‘สุจริต’, ‘ยุติธรรม’, ‘อ่อนโยน’, ‘สุภาพ’ ความหมายก็คือ การเป็นคนอหฺยาศยดี, มีเหตุผล, ยุติธรรม และมีใจอ่อนโยน หรือมีทัศนคติที่เป็นกลาง เราเป็นพระคัมภีร์เล่มเดียวเท่านั้นที่คนส่วนใหญ่ในโลกจะอ่าน เราไม่ควรเป็นคนขี้โมโห, โกรธง่าย, ใช้อำลั้บบังคับ, เอาแต่ใจ, เอาใจยาก หรือเย่อหยิ่ง แม้ไม่ได้มีบอกไว้ แต่ความหมายก็คือ การให้ชาวโลกได้เห็นพระคริสต์ผ่านทางตัวเรา และท่านกล่าวต่อไปว่า **องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ใกล้แล้ว** มีหลายคนเสนอการตีความหลายแบบสำหรับจุดประสงค์ของประโยคนี้ คำที่แปลว่า **อยู่ใกล้แล้ว (เอ็กกุส)** อาจหมายถึงความใกล้ในเชิงสถานที่หรือเชิงเวลาก็ได้ ความหมายแบบหลังก็จะสื่อถึงการเสด็จกลับมาในไม่ช้าขององค์พระผู้เป็นเจ้า ส่วนความหมายแรกสื่อถึงการสถิตอยู่ใกล้ของพระองค์ คริสตจักรยุคต้นเข้าใจข้อนี้ว่าหมายความว่า การช่วยให้พ้นของพระเจ้าอยู่ใกล้แล้ว บางคนก็ตีความประโยคนี้ว่าหมายถึงการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

ฟป 4:6 เปาโลให้คำสั่งอีกเรื่อง **อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใดๆเลย** คำว่า **ทุกข์ร้อน (เมะริมนาโอ)** มีความหมายว่า ‘กระวนกระวาย’ หรือ ‘เป็นกังวล’ ความหมายก็คือ ‘ไม่ต้องกังวลในเรื่องใดๆเลย’ หรือกล่าวแบบถอดความก็คือ ‘อย่ากังวลในเรื่องต่างๆเลย’ นี่เป็นเรื่องที่ปฏิบัติได้ยากจริงๆ

แต่คำสั่งต่อไปนี้จริงๆแล้วก็คือ จงอธิษฐานในเรื่องนั้นดู ท่านจึงกำชับอย่างไรเพราะว่า **แต่จงทูลเรื่องความปรารถนาของท่านทุกอย่างต่อพระเจ้า ด้วยการอธิษฐาน การวิงวอน กับการ**

ขอบพระคุณ นี่เป็นคำสอนที่สอนเราหลายอย่างจริงๆเกี่ยวกับการอธิษฐาน ในข้อนี้ข้อเดียวมีการเอ่ยถึงคำบรรยายเกี่ยวกับการอธิษฐานถึงสามถึงสี่แบบเลยทีเดียว อีกครั้งนี่เป็นคำสั่ง (คำกำชับจากพระวิญญาณบริสุทธิ์)

(1) คำแรกคือ **การอธิษฐาน** แปลมาจากคำว่า *พรอเซอูเค* มันมีความหมายเชิงจำกัดว่า ‘คำอธิษฐานที่พูดต่อพระเจ้า’ มันหมายถึงการมีสัมพันธสนธิกับพระเจ้าผ่านทางสิ่งที่เราเรียกว่าการอธิษฐาน มันเป็นแก่นแท้ของการหันจิตใจและความคิดของเราไปสู่สวรรค์ จากนั้น (2) ท่านเอ่ยถึง **การวิงวอน** คำที่แปลเช่นนั้น (*เดเซเฮซิส*) มีความหมายในเชิง ‘การเสาะหา’, ‘การขอ’ หรือ ‘การอ้อนวอน’ ความหมายก็คือว่า หลังจากพูดต่อพระเจ้าแล้ว (*พรอเซอูเค*) อาจด้วยการสรรเสริญและการนมัสการ ก็ให้เราขอ โดยในกรณีนี้ก็คือ ขอเกี่ยวกับสิ่งที่เรากระวนกระวายใจอยู่ ท่านกล่าวต่อไปว่า (3) ให้เราพูดถึง **ความปรารถนา**ของท่านทุกอย่างต่อพระเจ้า คำที่แปลว่า **ความปรารถนา** (*ไฮเทมา*) เกี่ยวข้องกับการพูดขอสำหรับความต้องการของเราจริงๆ สุดท้าย (4) ในทุกคำอธิษฐาน มันควรถูกเจือด้วย **การขอบพระคุณ** ด้วย ความหมายที่สำคัญกว่าก็คือว่า แทนที่จะกังวลเกี่ยวกับปัญหา จงอธิษฐานเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวดังที่ได้บรรยายไว้แล้ว จงพูดต่อพระเจ้าในการสรรเสริญและนมัสการ จงขอความกรุณาจากพระองค์ จงขออย่างเจาะจง และจงทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดด้วยการขอบพระคุณ

ฟป 4:7 ผลลัพธ์ก็จะเป็นสิ่งที่หอมหวาน แล้วสันติสุขแห่งพระเจ้า ซึ่งเกินความเข้าใจทุกอย่าง จะคุ้มครองจิตใจและความคิดของท่านไว้ในพระเยซูคริสต์ อัครทูตท่านนี้ไม่ได้กำลังหมายถึงสันติสุขกับพระเจ้าดังที่ได้บรรยายไว้ในโรม 5:1 แต่ท่านกำลังหมายถึงสันติสุขจากพระเจ้าซึ่งสามารถลงมาบนจิตใจและความคิดของเราได้ ความหมายโดยรวมที่สำคัญกว่าก็คือว่า แทนที่จะกังวลในเรื่องใด จงนำเรื่องนั้นพูดต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าในคำอธิษฐานและพระองค์จะทรงประทานสันติสุขในใจแก่เราในเรื่องดังกล่าว บ่อยครั้งขนาดไหนที่เราเป็นกังวลในเมื่อเราสามารถมีสันติสุขของพระเจ้าอยู่ภายในได้ ท่านกล่าวถึงแก่นแท้ของการดำเนินชีวิตโดยความเชื่อ เพราะว่าไม่มีวิธีใดที่จะดำเนินชีวิตโดยความเชื่อที่ง่ายไปกว่าการนำความกระวนกระวายใจของเราพูดต่อพระบิดาของเราอีกแล้ว

คำที่แปลว่า **เกิน** (*ฮูพะระโค*) มีความหมายว่า ‘เลยผ่านไป’ สันติสุขของพระเจ้านั้นเกินความเข้าใจของเรา มันอาจไม่ใช่เรื่องที่ยอมรับได้ง่าย แต่มันก็เป็นเรื่องจริงมากๆ เมื่อเรานำปัญหาและความกังวลของเราเสนอต่อพระที่นั่งแห่งพระคุณ โดยความเชื่อ พระองค์ก็ทรงสัญญาที่จะ “คุ้มครองจิตใจและความคิดของท่านไว้ในพระเยซูคริสต์” คำที่แปลว่า **คุ้มครอง** (*ฟรออูระโอ*) มีความหมายว่า ‘ระวังรักษา’ หรือ ‘ปกป้อง’ แทนที่จะกังวล พระวอนะของพระเจ้าสั่งให้เรา นำปัญหาทุกต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าและสันติสุขของพระองค์จะคุ้มครองรักษาความคิดของเราไว้ช่วงเป็นภาพเปรียบที่แสนวิเศษ นอกจากนี้บัตรผ่านที่นำไปสู่สันติสุขดังกล่าวคือ “ใน (โดย) พระเยซูคริสต์” พระองค์ทรงเป็นประตูที่โดยทางพระองค์ไม่เพียงมีสันติสุขกับพระเจ้าให้แก่เราเท่านั้นแต่ยังมีสันติสุขของพระเจ้าด้วย ดังนั้นเราในฐานะผู้คนของพระเจ้าจึงไม่มีเหตุผลใดๆ ให้ต้องกังวลหรือกระวนกระวายใจเลย เรามีสันติสุขของพระเจ้าอยู่อย่างไม่จำกัดหากเราเพียงทูลภาระต่างๆของเราต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า

ฟป 4:8 เรามาถึงประเด็นหลักของจดหมายฝากฉบับนี้แล้ว เราจะเห็นคำสั่งชุดสุดท้ายของอัครทูตท่านนี้ **พี่น้องทั้งหลาย ในที่สุดนี้ สิ่งใดที่จริง สิ่งใดที่น่านับถือ สิ่งใดที่ยุติธรรม สิ่งใดที่บริสุทธิ์ สิ่งใดที่น่ารัก สิ่งใดที่น่าฟัง คือถ้ามีสิ่งใดที่ล้ำเลิศ สิ่งใดที่ควรแก่การสรรเสริญ ก็ของใคร่ครวญดูสิ่งเหล่านี้** คุณสมบัติแปดประการถูกเอ่ยถึงตรงนี้ อย่างไรก็ตาม วลีสุดท้าย “จงใคร่ครวญดูสิ่งเหล่านี้” เป็นข้อคิดหลักและเป็นคำสั่ง

ดังนั้นในฐานะที่เป็นคริสเตียนเราถูกกำชับให้กำกับความคิดของเราให้เป็นไปตามคุณสมบัติเหล่านี้ (1) **จงคิดสิ่งทีจริง** คำที่แปลเช่นนั้น (*อาเลเตส*) หมายถึงสิ่งที่เป็นความจริงในโลกที่เต็มไปด้วยการหลอกลวง การใช้เล่ห์กล และการใช้อุบายปั่นหัวอย่างไม่รู้จบ เราถูกกำชับให้กำกับทิศทางความคิดของเราผ่านการกลั่นกรองด้วยความจริง (2) **จงคิดสิ่งที่น่านับถือ** คำที่แปลเช่นนั้น (*เซีมโนส*) หมายถึง สิ่งที่น่าเคารพ, น่านับถือ หรือมีเกียรติ เราอาศัยอยู่ในกาลสมัยที่เต็มไปด้วยความต่ำทรามอย่างไม่รู้จบ ความคิดของคริสเตียนควรอยู่ในทิศทางที่สูงกว่า (3) จากนั้นเราถูกกำชับให้คิดในสิ่งที่ยุติธรรม คำที่แปลเช่นนั้น (*ดีไคออส*) เป็นคำที่หมายถึง ‘ชอบ

ธรรม' ค่านิยมและหลักปรัชญาของโลกมีแนวโน้มโอนเอียงไปทางความอธรรม เราถูกกำชับให้คิดอย่างชอบธรรม

(4) จากนั้นเราถูกกำชับให้คิดในสิ่งที่**บริสุทธิ์** คำที่แปลเช่นนั้น (*ฮักนอส*) หมายถึง ความบริสุทธิ์ในทางศีลธรรม, การรักนวลสงวนตัว และความสุภาพเรียบร้อย มันเชื่อมโยงกับความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ เป็นความจริงที่ในโลกที่เต็มไปด้วยการหมกมุ่นในเรื่องเพศและการผิดศีลธรรมในทุกรูปแบบ ความคิดของคริสเตียนจึงควรถูกถ่วงดุลด้วยความบริสุทธิ์ (5) ต่อไปเราถูกกำชับให้คิดในสิ่งที่**น่ารัก** คำที่แปลเช่นนั้น (*พรอสพีเลส*) มีความหมายว่า น่าพอใจ, เบิกบาน หรือ 'นิตย์ดี' ในโลกที่ความร้ายกาจ, ความขมขื่น, การเสียสติ และความหยาบคายมีอยู่คึกคัก ผู้คนของพระเจ้าควรคิดในสิ่งที่ดีงาม เพราะในใจเขาคิดอย่างไร เขาก็เป็นคนอย่างนั้น (สุภาษิต 23:6) จากนั้น (6) เราถูกกำชับให้คิดในสิ่งที่**น่าฟัง** คำที่แปลเช่นนั้น (*เอะอูเฟมอส*) เป็นที่มาของคำภาษาอังกฤษ 'euphemism' มันสื่อถึงการคิดในแง่ดีมากกว่าที่จะคิดในทางแก้แค้นหรือขมขื่น

รูปแบบประโยคของท่านเปลี่ยน อาจเพื่อให้เกิดความหลากหลาย แต่ขบวนการความคิดที่สำคัญกว่าก็ดำเนินต่อไป (7) "ถ้ามีสิ่งใดที่**ล้ำเลิศ**" คำที่แปลว่า **ล้ำเลิศ** (*อานระเต*) มีความหมายว่า ความดีเลิศในทางศีลธรรมหรือความคิดที่เปี่ยมด้วยคุณธรรม เราถูกกำชับให้คิดในสิ่งนี้ด้วย (8) สุดท้ายถ้ามี "สิ่งใดที่ควรแก่การสรรเสริญ" นั่นคือ หากมีสิ่งใดที่ควรค่าแก่การสรรเสริญ เราควรคิดในสิ่งนั้น มันง่ายเหลือเกินที่จะเห็นข้อผิดพลาดในตัวคนอื่นและمينเฉยต่อข้อดีต่างๆของเขา เราถูกกำชับให้คิดในสิ่งหลัง สิ่งเหล่านี้รวมกันเป็นรูปแบบความคิดของคริสเตียน เราถูกกำชับให้จัดระเบียบขั้นตอนความคิดของเราเช่นนั้น

ฟป 4:9 เมื่อรวมกับข้างบน เปาโลกำชับว่า จงกระทำทุกสิ่งที่ท่านได้เรียนรู้และ**ได้รับไว้** ได้ยินและได้เห็นในข้าพเจ้าแล้ว และพระเจ้าแห่งสันติสุขจะทรงสถิตกับท่าน ในการกระทำสื่ออย่าง เปาโลได้บัญชาให้พวกเขาระลึกถึงทุกสิ่งที่ได้เรียนรู้จากท่าน, ได้รับไว้จากท่าน, ได้ยินจากท่าน และได้เห็นท่านทำ จากนั้นท่านก็กำชับให้พวกเขาทำเหมือนกับที่ท่านทำ

คำที่แปลว่า กระทำ (พราซโซ) มีความหมายในเชิง ‘ปฏิบัติ’ มากกว่า ท่านจึงใช้ตัวเองเป็นต้นแบบ โดยขอร้องให้พวกเขาปฏิบัติตามทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้สังเกตเห็นและได้เรียนรู้จากท่านแล้ว

ดังนั้นคำสั่งต่างๆของจดหมายฝากฉบับนี้จึงสิ้นสุดลงตรงนี้ ย่อหน้าท้ายๆจึงมีความเป็นส่วนตัวมากกว่าและมีลักษณะให้กำลังใจ

ฟป 4:10 ขณะที่อัครทูตท่านนี้เริ่มต้นเนื้อหาส่วนสุดท้าย ท่านออกความเห็นที่ แต่ข้าพเจ้ามีใจชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างยิ่ง เพราะว่าในที่สุดท่านก็ได้ฟื้นฟูการระลึกถึงข้าพเจ้าอีก เปาโลชื่นชมยินดีตรงที่ว่า คริสตจักรที่เมืองฟิลิปปีสามารถส่งของขวัญเหลือมิชชันนารีมาได้อีกครั้งในที่สุด ท่านใช้ภาพเปรียบเทียบของดอกไม้ที่เบ่งบาน (คือ *flourished* ในฉบับคิงเจมส์ภาษาอังกฤษ)

ท่านเขียนต่อไปว่า ท่านคิดถึงข้าพเจ้าจริงๆ แต่ยังหาโอกาสไม่ได้ แน่แน่นอนที่พวกเขาเป็นห่วงท่านจริงๆ แต่ไม่มีโอกาสส่งของขวัญเหลือของพวกเขามาให้แก่ท่านที่กรุงโรมได้ แม้อาณาจักรโรมจะเจริญแล้วก็ตาม แต่ก็ไม่มีวิธีใดที่ปลอดภัยหรือน่าไว้วางใจในการส่งเงิน นอกจากการนำส่งด้วยตัวเอง เห็นได้ชัดว่านี่เป็นสิ่งที่เอปาโฟรดิทัสได้กระทำ เขาอุทิศสำหรับเดินทางจากแคว้นมาซิโดเนียไปยังกรุงโรมเพื่อนำส่งของขวัญสำหรับมิชชันนารีให้แก่ท่าน

ฟป 4:11 ในเรื่องนี้เปาโลออกความเห็นที่ ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวถึงเรื่องความขัดสน เพราะข้าพเจ้าจะมีฐานะอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็เรียนรู้แล้วว่าพอใจอยู่อย่างนั้น ท่านต้องการให้พวกเขาเห็นว่าท่านไม่ได้ยากจนข้นแค้น คำที่แปลว่า ความขัดสน (*εὐστραχίστος*) มีความหมายว่า ‘การขาดแคลน’ หรือ ‘ความยากจน’ ท่านมีพอกินพอใช้อยู่ในตอนนั้น

นอกจากนี้ท่านได้เรียนรู้ว่า ไม่ว่าท่านจะเผชิญกับสถานการณ์ใด ท่านก็จะพอใจอยู่อย่างนั้น เพราะอีกเดี๋ยวไม่นานท่านก็จะเขียนถึงทิโมธีว่า “ทางของพระเจ้าพร้อมกับความพอใจก็เป็นกำไรมาก” (ทิโมธี 6:6) การมีความคิดแบบนี้ก็ตรงข้ามกับความโลภ คู อีบรู 13:5

ฟป 4:12 ท่านกล่าวต่อไปว่า ข้าพเจ้ารู้จักที่จะเผชิญกับความตกต่ำ และรู้จักที่จะเผชิญกับความอุดมสมบูรณ์ ไม่ว่าที่ไหนหรือในกรณีใดๆ ข้าพเจ้าได้รับการสั่งสอนให้เผชิญกับความอึดท้องและความอดอยาก ทั้งความสมบูรณ์พูนสุขและความขัดสน ท่านรู้ว่าการตกต่ำเพราะความยากจนนั้นเป็นอย่างไรและท่านก็รู้ด้วยว่าความอุดมสมบูรณ์เป็นอย่างไร วลีสุดท้ายมีความหมายว่า ‘ในทุกสิ่งและในทุกทาง ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ว่าการอึดหน้าและการหิวนั้นเป็นอย่างไร และการมั่งคั่งและการขัดสนเป็นอย่างไร’ ไม่ว่าจะในกรณีใดท่านก็พอใจ ท่านจึงเป็นแบบอย่างให้กับพวกเราทุกคน

ฟป 4:13 เหตุผลที่เราพอใจได้นั้นก็ลึกซึ้ง ท่านรู้ว่ากำลังของท่านมาจากไหน ข้าพเจ้ากระทำทุกสิ่งได้โดยพระคริสต์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า ความหมายตรงตัวก็คือ ‘ข้าพเจ้าสามารถทำได้ทุกสิ่งในพระคริสต์ผู้ทรงให้พลังข้าพเจ้า’ แหล่งแห่งพลังและกำลังของเราคือ องค์พระผู้เป็นเจ้า นอกจากนี้พระองค์ยังทรงเลี้ยงดูเราและทรงสัญญาว่าจะประทานกำลังแก่เราด้วยความช่วยเหลือของพระองค์ ทุกสิ่งก็เป็นไปได้ นั่นจึงเป็นเหตุว่าทำไมเปาโลสามารถมีความพอใจอันเปี่ยมด้วยสันติสุขได้ อย่าลืมนะว่าท่านยังเป็นนักโทษที่อยู่ใต้การจับกุมอยู่โดยที่ไม่รู้ว่าจะได้รับการปล่อยตัวหรือจะถูกประหารชีวิต กำลังของท่านคือพระเยซูคริสต์

ฟป 4:14 แม้ท่านจะรู้จักประมาณตนจนถึงขนาดรู้สึกขายหน้าว่าพวกเขาต้องส่งเงินมาช่วย แต่บัดนี้ท่านก็ขอบคุณพวกเขาอีกครั้ง ถึงกระนั้นท่านทั้งหลายได้กระทำดีอยู่แล้ว ที่ท่านได้ร่วมทุกข์กับข้าพเจ้า คำที่แปลว่า ร่วม (συγκοινωνεω) มีความหมายตรงตัวว่า ‘กลายเป็นผู้มีส่วนร่วมกับคนอื่น’ หรือ ‘มีสามัคคีธรรมกับสิ่งๆหนึ่ง’ ตรงนี้เปาโลใช้คำนี้เพื่อหมายถึงการถวายทรัพย์ของพวกเขา พวกเขาได้มีส่วนร่วมในเรื่องการเงินกับท่าน

ฟป 4:15-16 ท่านพูดอย่างเปิดอกกับพวกเขาในเรื่องนี้ และพวกท่านชาวฟีลิปปีก็ทราบอยู่แล้วว่า การประกาศข่าวประเสริฐในเวลาเริ่มแรกนั้น เมื่อข้าพเจ้าออกไปจากแคว้นมาซิโดเนีย ไม่มีคริสตจักรใดมีส่วนร่วมกับข้าพเจ้าในการให้ทานและรับทานนั้นเลย นอกจากพวกท่านพวก

เดี๋ยวเท่านั้น 16 เพราะเมื่อข้าพเจ้าอยู่ที่เมืองเซสะโลนิกา พวกท่านก็ได้ฝากของมาช่วยหลายครั้ง
หลายหน สำหรับความขัดสนของข้าพเจ้า

แน่นอนที่ “การประกาศข่าวประเสริฐในเวลาเริ่มแรก” นี้หมายถึงตอนที่ท่านได้ประกาศ
แก่พวกเขาเป็นครั้งแรก ดู กิจการ 16 นับแต่นั้นเป็นต้นมา ไม่มีคริสตจักรอื่นใดที่ให้การ
สนับสนุนทางการเงินแก่ท่าน (“การให้ทานและการรับทาน”) ท่านระลึกว่าตอนที่ท่านอยู่ที่เมือง
เซสะโลนิกา คือไม่นานหลังจากออกไปจากเมืองฟิลิปปี พวกเขาก็ได้ส่งของมาช่วยท่านอย่าง
น้อยสองครั้ง ต่อมาตอนที่ท่านอยู่ที่เมืองโครินธ์ พวกเขาก็ส่งของมาช่วยท่านอีกครั้ง ดู 2 โครินธ์
11:9

ฟป 4:17 มิใช่ที่ข้าพเจ้าปรารถนาจะได้รับของให้ แต่ข้าพเจ้าอยากให้ท่านได้ผล
กำไรในบัญชีของท่านมากขึ้น เปาโลต้องการกล่าวให้ชัดเจนว่าท่านไม่ได้ต้องการของให้จาก
พวกเขาเพิ่มเติม วลีนี้อาจแปลใหม่ได้ว่า ‘ไม่ใช่เพราะว่าข้าพเจ้ากำลังเสาะหาของให้เพิ่มเติม’ แต่
ท่านแสวงหา “ผลกำไรในบัญชีของท่านมากขึ้น” เนื่องจากเปาโลสามารถนำคนมาถึงพระคริสต์
และทำงานรับใช้ต่อไปได้เพราะเงินสนับสนุนมิชชันนารีที่ส่งมาจากเมืองฟิลิปปี ท่านจึงกล่าว
ชัดเจนว่า ผลดังกล่าวส่วนหนึ่งจะถูกนับเข้าในบัญชีของคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปี ช่างเป็นความ
คิดที่น่ายินดี เมื่อเราถวายทรัพย์สำหรับงานประกาศข่าวประเสริฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านทาง
งานมิชชัน (งานประกาศในต่างแดน) ผลที่เกิดจากงานรับใช้ส่วนหนึ่งก็จะถูกนับเข้าในบัญชี
ของเราโดยพระเจ้า

ฟป 4:18 หลังจากได้กล่าวสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแล้ว เปาโลจึงออกความเห็นได้เพียงว่า
แต่ข้าพเจ้ามิขอสารพัด และมีบริบูรณ์อยู่แล้ว ข้าพเจ้าก็อิมอยู่เพราะได้รับของซึ่งเอปาโฟรดิทัส
ได้นำมาจากพวกท่าน เป็นกลิ่นหอม เป็นเครื่องบูชาที่ทรงโปรดและพอพระทัยของพระเจ้า เงิน
สนับสนุนของพวกเขายช่วยตอบสนองความจำเป็นต่างๆของท่านได้ทั้งหมด ท่านยอมรับในสิ่งที่
พวกเขาทราบอยู่แล้ว และนั่นก็คือ ที่เอปาโฟรดิทัสเป็นผู้นำของถวายจากพวกเขามาส่งให้แก่
ท่าน ท่านเปรียบของถวายนั้นว่าเป็นเหมือนกับเครื่องบูชาอันมีกลิ่นหอมที่ถวายแด่พระเจ้า นี่เป็น

ภาพเปรียบเทียบของกลิ่นหอมของเครื่องหอมที่ถวายบูชาบนแท่นถวายเครื่องหอมในพระวิหาร เครื่องบูชาดังกล่าวเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าและเป็นที่ชอบใจมนุษย์อย่างไร ของให้ที่เปาโลได้รับจากพวกเขาก็เป็นแบบเดียวกัน

ฟป 4:19 เหตุฉะนั้น และในบริบทดังกล่าว เปาโลก็สัญญาแบบลึกซึ้งกับพวกเขา เห็นได้ชัดว่าบริบทตรงนี้เกี่ยวข้องกับการถวายทรัพย์แบบเสียสละเพื่องานของพระเจ้าและงานมิชชัน โดยเฉพาะ เมื่อมองจากมุมมองของบริบท ท่านจึงเอ่ยคำสัญญาว่า **และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานสิ่งสารพัดตามที่ท่านต้องการนั้นจากทรัพย์อันรุ่งเรืองของพระองค์โดยพระเยซูคริสต์** แม้ตรงนี้จะมิใช่พระสัญญาทั่วไปเกี่ยวกับการทรงเลี้ยงดูเรา แต่คำสัญญาที่เฉพาะเจาะจงก็อยู่ในบริบทของการถวายทรัพย์ของพวกเขาที่ถูกกล่าวถึงไปแล้ว จากความมั่งคั่งในสวรรค์ พระเจ้าได้ทรงสัญญาว่าจะตอบสนองความจำเป็นทุกอย่างของผู้คนของพระองค์ พระสัญญาที่ยังเป็นจริงสำหรับคนเหล่านั้นที่ได้ถวายเกียรติพระองค์ในการถวายทรัพย์สำหรับงานของพระองค์อย่างสัตย์ซื่อ ดู 1 ซามูเอล 2:30

ฟป 4:20 คำขอพระเกียรติของท่านจึงเริ่มตรงนี้ **บัดนี้ขอให้สง่าราศีจงมีแด่พระเจ้าพระบิดาของเราสืบๆไปเป็นนิรันดร์ เอเมน** ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นพระองค์ก็สมควรได้รับสง่าราศีอย่างใดก็ตาม คำขอพระเกียรตินี้ก็อยู่ในบริบทของพระสัญญาที่ว่ามาแล้ว โดยตรง เมื่อพระเจ้าทรงตอบสนองความจำเป็นทุกอย่างของเรา พระองค์ก็สมควรได้รับสง่าราศีตลอดไปเป็นนิรันดร์จริงๆ

ฟป 4:21-22 **ข้าพเจ้าขอฝากความคิดถึงมายังวิสุทธิชนทุกคนในพระเยซูคริสต์ พี่น้องทั้งหลายที่อยู่กับข้าพเจ้าก็ฝากความคิดถึงมายังท่าน 22 พวกวิสุทธิชนทั้งปวงฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกข้าราชการของซีซาร์**

ท่านฝากความคิดถึงมายังคนของพระเจ้าทุกคนในคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปี “ขอฝากความคิดถึงมายังวิสุทธิชนทุกคนในพระเยซูคริสต์” บรรดาพี่น้องที่อยู่กับท่านที่กรุงโรมก็ฝากความคิดถึงมาด้วย นอกจากนี้ ในระบบอันใหญ่โตมหัพการของพระราชวังของจักรพรรดิแห่งโรมก็มี

บรรดาข้าราชการอยู่เป็นจำนวนมาก เห็นได้ชัดว่ามีข้าราชการบางคนได้ต้อนรับพระคริสต์แล้ว เปาโลฝากความคิดถึงจากข้าราชการเหล่านี้มายังคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปี พวกเขาถูกเรียกตรงนี้ว่าเป็น “พวกข้าราชการของซีซาร์”

ฟป 4:23 เช่นเดียวกับในจดหมายฝากหลายฉบับของท่าน อัครทูตท่านนี้ปิดท้ายด้วยคำอวยพรว่า ขอให้พระคุณแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน [เขียนถึงชาวฟิลิปปีจากกรุงโรม และส่งโดยเอปาโฟรดิทัส] อีกครั้งที่ อัครทูตผู้ยิ่งใหญ่ท่านนี้ทูลขอพระคุณของพระเจ้าให้มีแก่ผู้อ่านของท่านและปิดท้ายด้วยคำอันเปี่ยมสุข เอเมน